

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . 28.—
 za en mesec . . . 2.—20
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . 24.—
 za en mesec . . . 2.—
 V pravi prejemni mesečno . . . 170
Sobotna izdaja:
 za celo leto . . . 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENE

Inserati:
 Enostolpna petstvarsta (72 mm):
 za enkrat . . . po 18 v
 za dvakrat . . . „ 15 „
 za trikrat . . . „ 13 „
 za večkrat primeren popust.
 Poročna oznanila, zabavale, smernice itd.:
 enostolpna petstvarsta po 2 vln.
Poslano:
 enostolpna petstvarsta po 40 vln.
 Izhaja vsak dan, izvenredno ne-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; neizplačana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ograde 26.511,
 bosn.-horv. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Rumunska zbornica.

Peter Carp govori.

Bukarešt, 28. decembra. (Kor. urad.)
 V zbornici je pri adresni debati rekel bivši
 minister Peter Carp: Preudariti mo-
 ramo, v koliko vojuje se države vplivajo
 na uresničenje rumunskega ideala. Zato pa
 moramo ozračje očistiti od nekaterih le-
 gend, ki kalijo naš pogled. Angleška
 je napovedala za vzrok vojne brambo ma-
 lih narodov. Videli smo, kako jih brani.
 Resnica pa je, da je brambo onih držav
 prevzela zato, da se jih poslužuje. Angle-
 ška trdi, da je potegnila meč proti nem-
 škemu imperializmu. Francoska samo
 sebe imenuje branik civilizacije. Ta vojna
 pa v resnici razdira skupno civilizacijo.
 Rusija se bojuje v imenu pravoslavja in
 panslavizma. Pravi vzrok pa je, utrditev
 notranjega samoderžstva. Za Francijo je
 pravi vzrok nova osvojitve izgubljenih pro-
 vinc in za Angleško pa, da je videla rasti
 nemško moč, ki je izražena v besedah
 nemškega cesarja, da je bodočnost Nem-
 čije na morju. Rusija pa hoče Carigrad,
 Dardanele, Črno morje in izliv Donave.

Katere so namere, naperjene proti
 nam? Ali mislite, da moremo uresničiti
 ideal, o katerem je govoril Moldovanu?
 Ne verujem tega. Sedmoograško moremo
 le tako dobiti, če zrušimo avstrijsko mo-
 narkijo. Bukovino bi Rusija sama obdržala,
 Banat pa Srbiji dala. Izpolnila bi tudi po-
 goji, katerega je enkrat naznanila za pogoj:
 vzela bi namreč Galac. (Mrmranje.) Rusija
 seveda more imeti samo ruski ideal: del
 Moldave in izgubljena Bukovina ruski, Ze-
 lezna vrata srbska, tedaj zopet ruska. Ali
 vam je to uresničenje narodnega ideala?
 Tak je tedaj položaj. Vsaka država ima
 dva problema: problem svojega obstanka
 in problem svojega razširjenja. Tudi od
 Nemčije ne moremo kaj drugega pričako-
 vati. Učinke nemške moči smo vedno ču-
 til, in sicer za nas vedno dobrohotno. Če
 pa resničnost natančno precenimo, mora
 Rumunija udariti ono pot, ki jo obvaruje,
 da ne postane vazal Rusije.

Cuza (narodni demokrat): Torej mo-
 ramo postati vazali Ogrske?

Carp: Dosedaj še nismo bili nikdar
 vazali Ogrske in tudi nikoli ne bomo. Pri
 nas je nastalo posebno ozračje političnega
 razburjenja in neodkritosti. Obžalo-
 vati je treba Moldavianove besede, da
 sedmoograški Rumuni le s silo gnani gredo
 v vojno. S temi besedami je sramotil ju-
 nake, ki so padli. Agitatorji naj na svojih
 javnih zborovanjih rečejo, da gremo z Ru-
 sijo in dobili bomo Sedmoograško, toda iz-
 gubili bomo kos Moldave. Morske ožine
 se zapro in vzeli nam bodo donavske iz-
 live.

Delavrancea: Od kje pa veste,
 kaj vse hoče Rusija?

Carp: Stvar je znana, četudi se je
 ni povedalo. Pod temi pogoji rumunska
 ljudstvo ne pojde z Rusijo. Ta zveza bi
 imela posledico, da bi se poslužili naše ar-
 made in našega ljudstva, kar bi niti nam
 niti drugim Rumunom ne koristilo. Kar se
 danes pri nas dogaja, se je že dogajalo.
 Bili so že časi, ko so agitatorji, ki so rekli,
 da delajo v interesu naroda, delali ravno
 nasprotno.

Carp se obrne proti ministrskemu
 predsedniku: »Vi se ne morete odločiti, to
 je vaša slabost. Odločite se in ne boste
 več trpeli.«

Nekdo zakliče: »Oblegovalno stanje.«

Carp: »Kdor se ne more ustaviti
 hrupni množici, ni državnik. Gospod Bra-
 tianu, želim Vam, da Vas ne bi dogodki
 vlekli za seboj, ampak da gredete v soglasju
 z njimi.«

Nadaljevanje razprave v zbor-
 nici 28. decembra.

Bukarešt. (Kor. ur.) Liberalni posla-
 nec Diamandi dvomi, da bi imel Carp
 prav, češ da bi vzela Rusija izliv Donave
 z Galacem. Peča se nato podrobno s pri-
 likami, ki naj bi bile ugodne, če bi bila Ru-
 munija posegla v vojsko in izjavi, da tudi
 Lvov ni nudi take prilike. Rumunska ar-
 made bi ne bila mogla izvesti, kar se mili-
 jonom Rusov ni posrečilo. Ugodna prilika
 tudi ni bila, ko je nastopila Bolgarija. Dia-
 mand izjavi končno, da bo šla Rumunija
 z zvezo, ker se nahajajo pri njej življenske
 koristi Rumunije. Liberalni poslanec Ste-
 re izjavi: Po vojski bo položaj Rumunije
 tak: Če zmagaja Rusija, pomeni to, da si
 priklupi Galicijo, Carigrad, morske ožine
 in Donavo do železnih vrat. Rumunija
 ostane v sredi ruske države zvezana z za-
 hodom le skozi Ogrsko. Stere govori
 proti tistim, ki dvomijo, da stremlje Rusija
 po morskih ožinah in proti tistim, ki so-
 dijo, za Rumunijo je vseeno, kdo da tam
 vlada. Če pride Rusija do morskih ožin, bi
 to pomenilo za nas uničenje. Stere dožene
 in knjiže nekega ruskega ministra, da hoče
 Rusija priklupiti Rumunijo in navaja kako
 perfidno politiko so zasledovali Rusi na-
 sproti Ukrajincem. Uporabljali so jih proti
 Poljakom, zdaj pa Rusi taje, da bi tvorili
 Ukrajinci narod. Nemogoč je obstoj Ru-
 munije če procvita ruska politika, ki ko-
 renini v vserusovski ideji. Če zmagaja Ru-
 sija nastane za rumunsko državo velika
 nevarnost. Obračam se na vašo razsod-
 nost, je končal, »pokaže vam, kjer se na-
 hajajo naše koristi.« Sterejevim izvajanjem
 je sledila cela zbornica z veliko pozornostjo
 in je na njo globoko vplival.

Mirovni pogoji.

Curih. »Neue Züricher Ztg.« objavlja
 članek pod nadpisom »Mirovni pogoji«, ki
 se peča, kakor trdi list, z mirovnimi pogoji
 poučenih nemških krogov. Nemški krogi si
 predstavljajo temeljna načela mirovnih po-
 gajanj, če jih zdaj uvedo, takole:

1. Belgija naj ostane neodvisna, s po-
 godbami, mogoče tudi z zasedbo gotovih
 točk naj se onemogočijo dogodki l. 1914.
 Popolni priklupitvi Belgije bi se najzviš-
 nejše upirala tudi nemška veleindustrija,
 ker če bi padle carinske meje, bi se raz-
 mere ne mogle prenašati, ker delavske
 razmere v Belgiji, kjer manjka zadostne
 tvorniške postavodaje, zelo zaostajajo za
 Nemčijo. Tudi za carinsko unijo se zahte-
 va prehodno stanje najmanj za dobo petih
 let. Belgija bi pa morala plačevati vsako-
 letno vojno odškodnino v višini prejšnjega
 vojaškega proračuna, Nemčija bi izvajala
 policijsko oblast v Belgiji, dokler bi se voj-
 na odškodnina ne izplačala.

2. Zasedena francoska ozemlja bi Nem-
 čija vrnila Franciji; tudi vojne odškodnine
 bi Nemčija od Francije ne zahtevala, če
 odstopi Francija svoje tirjatve v Rusiji,
 približno 18 tisoč milijonov frankov, Nem-
 čiji. Predpogoj te pogodbe s Francijo bi
 bil, da vrne Anglija vse nemške kolonije
 in da izprazni Calais.

3. Ruska Poljska naj postane pod ne-
 kim nemškim knezom pod naslovom polj-
 ski kralj popolnoma neodvisna in samo-
 stojna, a Nemčiji bi morala plačati vojno
 odškodnino na način, kakor Belgija. Zgo-
 dovinska želja po dohodu k morju naj bi

se Rusiji tako izpolnila, da se prizna Ru-
 siji izhod v Perzijskem zalivu.

4. Italija bi morala popustiti zasedene
 turške otoke, zato bi se ohranil njen sta-
 tus quo.

5. Bolgariji se mora samoobsebi um-
 ljivo pripoznati Macedonija, kakor tudi
 dohod do Donave iz Niša do Smedereva.
 Prejšnja stara Srbija naj postane samostoj-
 na ali naj se združi s Črnogoro v skupno
 kraljestvo.

6. Albanija mora dobiti svojo že prej
 priznano samostojnost pod knezom, ki
 si ga izvoli sama.

7. Zahteve Rumunije in Grške zdaj,
 kakor se zdi, še ne stoji trdno.

Wolffov urad izjavi, da ti mirovni po-
 goji, ki jih v Švici smatrajo za nemški po-
 izkus, kako sodijo o njih sporazumne dr-
 žave, niso resnični.

Berlin. »Vossische Ztg.« izvaja glede
 na poročilo »Neue Züricher Ztg.« o mirov-
 nih pogojih Nemčije. Seveda moramo opu-
 stiti, da bi zavzeli k posameznim točkam
 stališče, a več točk brezdvomno kaže, da
 je upravičen poluraden popravek posebno
 tistih točk, ki tičejo Italijo in Poljsko. Naj-
 brže tudi v Švici ni neznano, da se Nem-
 čija še ne nahaja v vojnem stanju z Italijo.
 Ureditev spora z Italijo je zato zgolj stvar
 Avstrije za katero mi ne moremo staviti
 predlogov. Glede na Poljsko se tudi ne
 more staviti le nemški mirovni predlog.
 Vojsko smo izpeljali skupno z Avstrijo v
 dobrem orožnem pobratimstvu in ne bomo
 ravno glede na Poljsko stavili naših pogo-
 jev drugače, kakor skupno z zvestim na-
 šim orožnim tovaršem. Ravnoto velja tudi
 za Bolgarijo in za Turčijo.

Na Balkanu.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 29. decembra. Uradno se raz-
 glaša:

Položaj je neizpremenjen. Nobenih po-
 sebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
 pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 29. decembra. Veliki glavni
 stan:

Nič novega.

Vrhovno vojno vodstvo.

× × ×

Kako si izmišljujejo Črnogorci zmage.
 Dunaj. (K. u.) Iz vojnega tiskovne-
 ga stana:

Zadnja črnogorska dnevna poročila
 presegajo vse, kar se je glede na drz-
 nost prosto izmišljati si vojne dogodke

dozdaj predstavilo svetu. Črnogorsko
 dnevno poročilo 20. decembra poroča,
 da smo pri Lepencu zaman napadli in
 da so nas Črnogorci pri Rožaju na celi
 črti premagali. Dogodki so se resnično
 takole zgodili: Črnogorske sile so 17. de-
 cembra iz Mojkovca napredovale proti
 neki avstrijski stotnji, ki je stala blizu
 Lepenca. Ko so prišli Črnogorci tako bli-
 zu, da so jih videli, so vili bele rob-
 ce in so šli naprej z dvignjenimi roka-
 mi brez pušk, kakor da se hočejo pusti-
 ti ujeti. Ko so prišli do stotnije, so po-
 tegnili hitro ročne granate izpod obleke
 in jih vrgli v vrste naših. Unel se je ta-
 ko ljut ročni metež, ki se je tako kon-
 čal, da nismo le vrgli sovražnika iz po-
 naših zasedene črte, marveč smo ga po-
 dili tudi čez višine južno od Lepenca,
 katere višine so še zdaj v naši posesti.
 Ob tej priliki so izgubili Črnogorci po-
 leg nekaterih mrtvih tudi veliko ra-

LISTEK.

Dr. Fr. Kulovec:

Sveti večer.

Na bojišču, 24. dec. 1915.

Sveti večer je nocoj. Spomini vstajajo
 iz davnine in se razblinjajo v daljavo, in
 noben ni močan dovolj, da bi razgrel in
 vzpalil čustva v srcu kakor so jih prejšnji
 sveti večeri. Srce, zakaj si tako pusto in
 tužno nocoj? Ali ne čutiš, da se obnavlja
 nocoj največje dejstvo človeške zgodovine,
 da prihaja tudi ta večer na zemljo kralj
 miru in sprave? Pa ko se obnavlja, kje je
 tisti tajnosti polni mir, ki zbuja v človeku
 hrepenenje po neizmernem in neizrekljivem,
 kje ona blaženost, ki opaja s skriv-
 nostnim opojem človeška srca, da v hipu
 pozabijo težave in nadloge in se očiščena
 dvigajo kvišku in pevajo pesem o sreči in
 veselju?

Nocoj sem šel mimo lovcev in sem jih
 pozdravil: »Sveti večer je nocoj.«

»Ah, sveti večer je nocoj,« so ponav-
 ljali drug za drugim, in trudni in zamišljeni
 sedeli po umazanem kamenju. In sedaj dr-
 dra voz za vozom mimo, konji pekečejo po
 opolzkelem kamenju, težko obloženi, čete
 korakajo, in robata besedase izgublja v

temno noč . . . Ali je to sveta noč? Pozno
 je že, in uho pazno posluša, kdaj se ogla-
 sijo svetonočni zvonovi in povabijo verni-
 ke v božji hram, pozdravit kralja miru.
 Poslušaj in poslušaj, in od nikoder ne pri-
 hajajo prijetni valovi, ki so nekoč sladko
 kot nebeška godba božali človeško srce.

Ah, tam doli menda pa vendar prihajajo
 verniki z gora v nizavo k polnočnemu
 opravilu. Vsa pokrajina je posejana z luč-
 mi kakor doma, ko sem stal na pragu in
 gledal množico lučic, ki so hitele vse k
 istemu cilju, k župni cerkvi. Mogočno se
 nocoj dvigajo proti nebu tja doli do Adrije,
 se vzpenjajo vedno više, ožarjajo z mogoč-
 no svetlobo nebo in zemljo, polagoma zo-
 pet padejo in izginjajo v temno noč . . .
 Tam izza gore se bližajo svetilke, kakor bi
 rezki bliski naznanjali bližajočo se nevihto.
 Tu intam zažari v zraku in silen grom od-
 meva v razoranem skalovju . . .

V razbiti bajti, ki nas je sprejela na sveti
 večer gostoljubno pod streho, zadržajo
 težki koraki po tleh, spremlja jih bolesten
 krik ranjenca, ki leži onemogel na nosil-
 nicah.

»Celo na sveti večer . . .«

»Ah, nocoj je sveti večer,« se mu bo-
 lestno izvije iz prsi.

»Nocoj je sveti večer,« ponavljamo
 vsi, kakor bi mu hoteli vlti hladilnega
 balzama v trpeče srce. In zopet vzdihne in
 trudni obraz se mu za hip razjasni in po-

živi, kakor bi v trenutku še enkrat preži-
 vel vso srečo in veselje vseh prejšnjih sve-
 tih večerov . . . Ali bo še kdaj z onim svet-
 tim hrepenenjem in globokim čuvstvom v
 srcu, ki se ne da izraziti s človeškimi be-
 sedami, stal na domačem pragu in čakal
 trenutka, da gre v razsvetljeno domačo
 cerkev in ob zvokih svetonočnih pesmi
 uživa vso srečo svetonočnega večera?
 Obraz mu blesti in pot mu stopi na blede
 čelo . . .

Lani smo še skupaj praznovali božični
 večer. Spomini vstajajo in z njimi dolga
 vrsta mož in mladeničev, ki so pili slast
 in veselje lanske svete noči. Spomini vsta-
 jajo in z njimi dolga vrsta mož in mladeni-
 čev, ki smo z njimi lani skupaj praznovali
 božično noč. Nocoj so prišli vsi ti k meni
 v vas . . . Doma je že minila polnočnica, a
 še vedno se pogovarjajo z menoj . . . Oko
 je trudno, a duh se noče ukloniti postavi
 mere in se mudi pri dragih znancih in pri-
 jateljih. Vsi so prišli in vsakdo ima toliko
 povedati.

Srce, zakaj si tako pusto in žalostno
 nocoj? Vsi prihajajo in se opravičujejo, da
 mi ne morejo delati družbe nocojnjo sve-
 to noč. Le njih duh je pri meni, njih telesa
 so posejana širom sveta . . . Pomenkujejo
 s z menoj o svojih upih in vzorih. O novi
 spomladi, ki je vzklikla po naših poljanah,
 govore tako lepo in prepričevalno, da ob-
 čutim pomlad v naši deželi. Vsem je raz-

svetljevala življenje tvoja Luč, ki ima svoj
 izvor v sveti noči . . . Sedaj se pokaže up
 in cvet . . .

Srce, ali veš, zakaj si žalostno in tako
 prazno nocoj?

In roka mi zopet poseže po listku, ki
 sem ga zadnje dni prečital že nešteto krat.
 Ko sem ga dobil v roke, mi je napravil naj-
 večje veselje. Malo besed je bilo, a v njih
 zagotovilo, da bom v kratkem sešel v roko
 možu, s katerim biti prijatelj je moralo
 biti vsakemu v ponos.

Na poti v dolino sem se ustavil oni
 dan in se zagledal v čudovito lepo pokra-
 jino, ki se je razprostirala okoli mene in
 pod menoj. Kakor srebrni pas se je vila pod
 menoj Soča po rodovitni ravnini. Tam doli
 na jugu je žarela sinja Adrija v žarku juž-
 nega solnca. Tako vabljivo lepa je širna
 vodna ravan, da bi človek šel, sedel na
 ladjo in se odpeljal bogve kam. Proti se-
 veru je vstajala rano Gorica in krasen ve-
 nec vasi okoli nje iz megle in se jela ko-
 pati v gorkih žarkih prvega južnega zim-
 skega dne. Tam proti zahodu same znanke
 zadnjih mesecev. Kako lepe se vidite od
 daleč, pa koliko ste popile naše krvi . . .

Podgora! Zopet ime, ki ne bo nikdar
 izginilo iz spomina naših ljudi. Kako ne-
 dolžna in prijazna se zdiš s svojimi pola-
 goma padajočimi polsni, pa si bila pred
 kratkim še kakor vulkansko žrelo, ki si
 bljuvala iz sebe ogenj in žveplo in požirala

njencev in ujetnikov. Neka naša strojnica, ki je postala nerabna, je ostala v približnem boju v lasti sovražnika.

Proti Bihoči, ki leži kakih 10 km severno od Berana, smo nekaj dni prej iz zadaj ležečih bojnih postojank poslali naprej nek poizvedovalni oddelek, ki se je takoj vrnil, ko je vestno izpolnil svojo nalogo. Črnogorci niso nikjer lastnih čet prisilili, da bi se bile morale umakniti. Tudi vzhodno od Rožaja niso bili nikjer naši prisiljeni, da bi bili morali iti nazaj.

Naprej potisnjeni namestni oddelki na višini Turjak, so se umaknili v že prej izbrane, prirejane in utrjene postojanke, ko se je javilo, da se bližajo močne črnogorske sile. Na Turjaku se vključ mrazu ni mogel zažgati taborski ogenj; preskrba je bila na zasneženih potih ovirana. Turjaških višin nismo nikdar napadli. Izgubili smo pri Rožaju od 1. decembra dalje 9 mrtvih in 14 ranjenec.

Iz povedanega sledi jasno, da so poročila 24. t. m. v celoti izlagana. Črnogorcem se ni niti nudila prilika, da bi bili na Lovčenu uničili nek avstrijski ker ne stojimo tam. Javnost stori prav, če tudi v bodoče z rezervo sprejema črnogorska senzačna poročila.

Črnogorsko uradno poročilo.

Rim. (K. u.) Črnogorski generalni konzulat objavlja sledečo uradno brzojavko:

Cetinje, 25. decembra. Na celi sandžaški bojni črti za sovražnika brezuspešni boji. Odbili smo sovražne napade, ki so trajali cel dan. Po živahnem boju se je eposrečilo sovražniku, da je zasedel Raskovo Goro, a naše čete s protinapadom zopet osvojile naše postojanke, ujele več sovražnikov in zaplenile veliko bojnega materiala.

Mackensen v Soliju.

Solija. (Kor. ur.) Maršal Mackensen se je pripeljal 29. t. m. v Solijo. Sprejeli so ga svečano. Kralj ga je sprejel v audienci. Zvečer se je odpeljal maršal v svoj glavni stan. Prebivalstvo ga je navdušeno pozdravljalo.

Vojaški guverner v Srbiji

je postal, kakor se poroča z Dunaja, dunajski vojaški poveljnik podmaršal grof Salis-Seewis.

Avstrijski vojni ujetniki v Srbiji.

Dunaj. (Kor. ur.) Poročalo se je, da se nahajajo avstrijski vojni ujetniki, ki so bili prej v Srbiji, zdaj v Albaniji med Dračom in Valono. Pogajajo se zdaj, da jih prepelejo na Grško.

Kralj Peter.

Kristijanija, 29. decembra. Srbski kralj Peter, ki biva v Italiji pod imenom general Toptani, je izjavil dopisniku lista »Giornale« sledeče: Jaz nimam več vrhovnega poveljstva, to je sedaj v rokah prestolonaslednika. Vlade se ne udeležujem več. Jaz sem samo vojak in moram kot tak ubogati. Na vprašanje, kakšne načrte zasleduje za bodočnost, je odgovoril kralj: Najraje bi šel v Solun, da bi se združil z vojnimi ministrom Bojovićem. Če je načrt na kak način izvedljiv, si bom potovanje resno premislil. Pred vsem moram živeti za to, da pomagam svojem ljudstvu in da priborim zmago naši pravični stvari.

Vojvoda Putnik.

Berlin, 29. decembra. Nek ameriški poročevalec poroča, da je vojvoda Putnik, vrhovni poveljnik srbske armade, fizično čisto uničen. Bil je tako slab, da ni mogel niti po sedmih stopnicah do svojega glavnega stana v Mitrovici. Pri umikanju so

vojaki napravili leseno nosilnico in nesli svojega poveljnika čez gore v Skader. Putnik je star 71 let.

Nikolaj še ne odpotuje v Italijo.

Pariz. (Kor. ur.) »Agence Havas« poroča iz Cetinja: Dementira se poročilo, da namerava odpotovati kraljeva rodbina v Italijo.

Naš podmorski čoln potopil črnogorsko jadnico.

Cetinje. (Kor. ur.) »Agence Havas«: Nek avstrijski podmorski čoln je potopil 23. t. m. pri Sv. Ivanu Meduanskem neko črnogorsko z živim naloženo jadnico, ki je oborožena z malim topom pričela boj. Top je bil kmalu poškodovan.

Vojska do zagotovitve pridobljenega.

Solija, 29. decembra. »Dnevnik«, ki je v ožji zvezi z vlado, piše: Naše naloge še niso končane. Proti nam stoji cel kup tujih kulturolovcev, katerih se moramo za vsako ceno otrestiti. Nikakor nismo še storili vsega, kar je potrebno za bodoči mir dežele. Bolgarija se bo vojskovala tako dolgo, da bodo sadovi njenih sedanjih in bodočih zmag zagotovljeni. Podpisala bo mir takrat, ko bodo naši nasprotniki priznali veliko in združeno Bolgarijo.

Srbi v Albaniji.

Berlin. V Albanijo poslani poročevalci lista »Petit Parisien« poroča: Strategični oziri so prisilili Srbe, ko so prekorčili albansko mejo, da so se razdelili v skupine. Skoraj nemogoče je, da bi se pošiljalo željno pričakovana pomožna sredstva iz Valone ali iz Drača v deželo. Ostro podnebje in slabo stanje cest ogrožajo Transporte in preskrbo. Srbi so zelo vznemirjeni, da upajo še, da privedejo Srbe še na obrežje.

Srbska armada šteje le še 40.000 mož.

Berlin, 30. decembra. (K. u.) Posebni Wolfov poročevalec poroča iz Aten: Ostanke srbske armade so prišli v Elbassan in v Skader. Štejejo še 40.000 mož. Topovi in streliva nimajo več.

Italijani v Valoni.

Curih. Po milanskih poročilih se nahajajo izkrcane italijanske čete v Valoni in v okolici. Potniki, došli iz Drača potrjujejo, da je zapustil Essad paša mesto, ker je izostal obljubljeni laški pomožni zbor. Na tisoče Albancev se pridružuje prodirajočim Bolgarom.

Položaj Italijanov v Valoni zelo slab.

Atene. »Embros« poroča s Krfja: V Albanijo se nekaj časa ne pošiljajo transporti. Laški generaln istab v Valoni presoja položaj Italijanov v Albaniji pesimistično in zahteva, naj ojačijo čete, a Cadorna krepko ugovarja. »Embros« izvaja, da je položaj v Valoni zelo slab.

Rusko brodovje v Črnem morju.

Bakarešt, 29. decembra. »Universul« poroča iz Tulče, da križari rusko brodovje okoli »Kadžega otoka«, med Odeso in otokom. Ruske ladje ustavijo pri izlivu Donave vsako ladjo.

Rusko uradno poročilo.

Petrograd, 27. decembra. Naše torpedovke so ob bolgarskem obrežju uničile dve jadnici in obstreljevale obrežne postojanke. Napadi sovražnega podmorskega čolna na torpedovko »Gromky« so bili z artiljerijskim ognjem odbiti.

× × ×

Pred bitko na grški zemlji.

Genf. Atenski list »Hestia« poroča iz Soluna: Krogi sporazuma pričakuje-

jo bitke na grški zemlji sredi bodočega tedna.

Usoda Angležev in Francozov v Solunu se kmalu odloči.

Solija. V seji vladne stranke je govoril ministrski predsednik Radoslavov in opisoval velike bolgarske uspehe. Opozarjal je posebno na zmago pri Prizrenu, ki je dovedla, da se je končno uničila srbska vojska. Bolgari so pri Prizrenu med drugim zaplenili srbski državni arhiv in galavoz kralja Petra.

V nekaterih dneh se končno zapečati usoda Angležev in Francozov v Solunu. Solun v obrambnem stanju.

Berlin. »Tägliche Rundschau« poroča iz Haaga: »Echo de Paris« izvaja, da so v Solunu v artiljerijskem oziru za vse slučaje pripravljeni, a vojakov še niso dovolj izkrcali. Zavezniki so izkrcali dozdaj nad 1100 topov, veliko jih je še med potjo. Okolu Soluna so postavili žične ograje do 800 km.

Grška ostane nevtralna.

Berlin, 30. decembra. (K. u.) Posebni poročevalec Wolfovega urada poroča iz Aten: Kakor sem izvedel, ostane Grška med boji evropskih velesil pri Solunu nevtralna.

Konec grške krize.

Lugano, 29. decembra. »Corriere della sera« javlja iz Aten, da je grška kriza končana, ker sta Skuludis in Rhallis izjavila, da umakneta svojo demisijo.

Grška in entente.

Budimpešta, 29. decembra. Mednarodna brzojavna agentura javlja iz Aten: Vladni list »Nea Himeria« piše: »Če entente čete ne gredo iz Soluna, tedaj je samo ententa odgovorna za vse posledice. Grška

se drugim na ljubo ne more izpostaviti končnemu polomu in samo sebe žrtvovati političnim interesom entente.«

Grška in Italija.

Berlin, 29. decembra. »Corriere della sera« javlja iz Aten: Grški listi, v začetku nezaupljivi, sedaj ugotavljajo, da se je med Grško in Italijo doseglo popolno soglasje glede Albanije. Italija je Grško prijateljsko poučila o svojih operacijah okoli Valone, prosila Grško za nekatere olajšave, katere ji je ta dovolila, obenem pa stavila svoje zahteve. Pogajanja se še vrše, je pa čisto gotovo, da si je Grška zagotovila priznanje svojih pravic. »Corriere« pravi, da pa laški politični krogi niso zadovoljni z izjavami svoje vlade.

Basel, 29. decembra. »Baseler Nachrichten« javlja iz Aten: Kakor poroča »Neon Asty« je Grška prijateljsko vprašala v Rimu, ali misli Italija zasesti zono do Berati v Albaniji. Grška je poudarila svoje stališče, da mora ta zona ostati samostojna, ali pa jo Grška prehodno zasede, ker je Italija pri izkrcanju v Valoni dala to zagotovilo.

× × ×

Nov korak entente pri Rumuniji.

Bukarešt, 29. decembra. Mednarodna brzojavna gentura javlja: V krogih rumunske opozicije se širi govorica, da bo entente storila nov odločen korak, da se pojasni rumunsko stališče. Povod za ta korak bo kupčija žita za osrednji sili. Viri vladu blizu stoječi, pravijo, da entente nima niti vzroka niti pravice zahtevati novih pojasnil, ker si je o rumunskem stališču že sedaj lahko tako na jasnem, kakor bi bila po novem koraku. Opozicija pa vendar upa, da bi nov ententin korak znal Rumunijo pripraviti do drugega stališča.

Italijanski napadi na tirolski fronti.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 29. decembra. Uradno se razglša:

Italijani so tudi včeraj živahnije delovali na južni in jugovzhodni tirolski bojni črti. Odbili smo sovražni napad v odseku Sugana na gori Carbonile, jugovzhodno od Barco. Pončna sovražna podjetja v ozemlju Col di Lana so se ravnotako izjalovila. Boji s topovi, z ročnimi granatami in z metalcji min so se bili na več točkah primorske bojne črte.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Laško uradno poročilo.

Dunaj. (K. u.) Iz vojnega tiskovnega stana:

28. decembra. Delovanje naših malih oddelkov sili sovražnika, da odkrije svoje postojanke in more zato naše topništvo nameriti svoj ogenj. Sovražno topničarstvo je izstrelilo še nekaj streliv na kraje, posebno ob spodnji Soči. Na celi bojni črti se nadaljuje utrjevanje, kar poizkuša sovražnik večkrat motiti, da strelja, da izpušča dušljive pline ali pa bombe s plinom, ki povzroča solze.

× × ×

Švedski polkovnik o bojišču ob Soči.

Stockholm. Polkovnik Ackermann poroča dalje o svojih vtisih na bojiščih na Tirolskem, Koroškem in ob Soči: Prebivalstvo Tirolske in Koroške je tako navdušeno in odločno, da si ga ni mogoče niti predstavljati. O bojišču ob Soči izvaja polkovnik Ackermann: Dejstvo je, da Lahi niso nikjer napredovali. Najbrže je že tudi minul za nje tisti čas, ko bi mogli upati na

se je obrnil in se razjokal kakor otrok.

Oddelek je videl ta prizor in je čutil, kaj govori. Vedno več jih je bilo okoli naju. Vsak je ponavljal: »To Vam je bio čovjek, da ga je nemogoče opisati« in se je obrnil v stran, kakor bi hotel sam zase potočiti solzo hvalečnosti in spoštovanja do Tebe, dragi Izidor, ki mu je privrela na koščeni obraz.

Danes sva bila zopet s prijateljem v dolini. »Hočeš zvedeti sodbo o ranjem nadporočniku?« mu pravim. »Tam je četovodja, ki je bil pri nesreči zraven.«

In zopet ni govoril, ampak je rekel: »To Vam je bio čovjek, da ga je nemogoče opisati.« In zopet mu je solza zaiskrila v poštenih očeh...

In nocoj vasuješ pri meni. Moj duh se ne more ločiti od Tebe. Dolga leta prijateljstva so naju družila. Tvoje življenje leži odkrito pred menoj in ne opazim na njem madeža, krepostni mož. In srce si stavlja zagonetno vprašanje: »Zakaj si moral od nas, Ti najboljši med najboljšimi?« — Srce ali sedaj veš, zakaj si žalostno in tako prazno nocoj?

Jutri ali pojutrišnjem poročam na Tvoj sveži grob. In oko, ki ne pozna več solza, ker jih je neizmerno gorje, ki ga je že gledalo, vse posušilo, naj porosi zadnjo solzo za Teboj, dragi prijatelj, v imenu prijateljev, ki ne morejo do Tebe.

Have, anima pia!

hekatombe. Ob pogledu nate sem se spomnil na geloeske gore, kjer je padel cvet izraelskega ljudstva, in slična želja se mi je tudi skoraj dvignila v srcu: Dež in rosa naj ne padeta več nate... Na tvojih obronkih spi cvet naših ljudi. Skorej pozabljeni so, malokdo se jih spominja. A oni so šli skozi trpljenje, kakršnega ne bi mogla približno izmisliti niti Dantejeva fantazija. Vsa čast Dalmatincem, a dejstvo je in ostane, da so stali na Podgori, v odločilnem trenutku, tedaj ko so vladale tukaj prave peklenške sile, naši ljudje. Ko se je vse umirilo, so izročili svojim naslednikom prvotne postojanke, ki so bile preje že izgubljene...

Mimo mene je prišel oddelek naših ljudi. Vsi so gledali tja proti Podgori in Oslavju. Vsi ti so bili tam.

»Vidite, tam je Podgora in Oslavje,« jih nagovorim.

»Bil je pravi pekel tam, so odgovorili vsi. Dali smo jim pa le popra, da jih bo še dolgo peklo.« In šli so dalje, eni zamišljeni, drugi prešerno veseli. Četovodja se vrne in mi pomoli listek.

»Prav, da sem se domislil. Neki nadporočnik, ki Vas pozna, Vas pozdravlja in pošilja ta listek.«

Zadovoljno sem pospešil pot v dolino. Vesel sem bil, da Ti po sedemnajstih mesecih zopet sežem v roko, dragi Izidore. Kolikokrat sem že koračal tam doli po

cesti in nisem vedel, da si Ti tukaj, dragi prijatelj. Ogoljufan sem bil za uro veselja, ki bi jo bil vžil v prijateljskem razgovoru s Teboj, plemenita duša.

»Kje je g. nadporočnik,« nagovorim četovodjo Bošnjaka, stoječega v dolini pri odseku Bošnjakov, ki je delal. Zamišljeno je gledal predse, kakor bi mu kaj težkega ležalo na duši. Koščeni obraz je razodeval rezkost in odločnost da bi človek kar stopil korak nazaj. Le ko si mu pogledal v oči, si videl v njih toliko udanosti in prijateljske odkritosrčnosti, da bi mu segel v roke in rekel: »Ostaniva prijatelja tudi še nadalje.«

»Kje je gospod nadporočnik Modic,« ponovim vprašanje.

»Neodločno in tiho, kakor da ne bi sam sebi veroval, mi odgovori: »Nema ga više.«

»Kaj?« ga začudeno vprašam. »Kaj naj to pomeni?« In zle slutnje so mi napolnile dušo. Ali nisem včeraj slišal, da se je nekemu nadporočniku pripetila velika nesreča? Kdo je bil to?

»Gospodine! nema ga više,« ponovi znova in debela solza mu zdrkne po koščeni obrazu. »To Vam je bio čovjek, da ga je nemogoče opisati,« in druga solza se mu prikaže na obrazu. »Sedemnajst mesecev sva skupaj živela in trpela, stradala in se veselila in — molila. To Vam je bio čovjek, da ga je nemogoče opisati.« In mož

uspeh. Avstrijske čete so povsod dobro razpoložene in tako upajo na zmago, da se to ne more popisati. Opazovati je tam mogoče najspretnjša in najenergičnejša utrjevalna dela, ki se spretno prilagajajo naravi. Občudovati se mora čudežna vztrajnost ne samo pri četah v strelskih jarkih, marveč tudi pri četah za bojno črto, ki vozijo potrebščine na bojno črto.

Italijanski glavni stan.

Grof Voltolini piše:

Laško obmejno mestece Videm je še pod žezlom Habsburžanov skromno cvetelo, odkar pa je nad njim zaplapolala trikolora, je šlo z blagostanjem in redom navzdol in na pervozno veselje vseh lahofilov je nudilo mesto kljub svoji legi ob meji sosednje kulturne države sliko pristnega južnega razpada in zanikarnosti. Tu je prišla vojna in z majem 1915. leta je napočila za Videm zlata doba. Maloštevilne tovarne so zaprle svoja vrata, kajti delavci so našli zunaj tako mnogo, dobičkonosno delo, da bi nobeden več ne stopil k statvam ali nakovalu. To srečno stanje je ostalo vse do danes; četudi resne vojne slike Videmčanom niso ostale prihranjene, so šle vendar samo mimo; kajti od glavnega stana kralja in »vsikdar zmagovitega Cadorne« se je moralo odvrniti vse, kar bi jima moglo pokvariti dobro voljo.

Zunaj pred mestom leži čedna vila Tricesimo, sedaj imenovana Palazzo reale, prestolnica kralja, kateremu je bilo v vrsti prednikov Savojske hiše pridržano, da nosi priimek »Verolomni«. V kraljevi vili je kakor v čebelnjaku. V drevoredih, ki vodijo k visokemu portalu, je videti mnogoštevilne kraljeve avtomobile, dočim postojajo okrog v popoldanskem solncu šoferji, škrlatno rdeče oblečeni lakaji, dolgi gardni kirasirji, kuharji, kuharski vajenci in drugi člani trume, ki streže kralju. Medseboj vodijo ljute razprave, kriče in gestikulirajo, kakor bi bili sami gospodarji kraja; od časa do časa se prikaže kak krilni pobočnik in skuša nekoliko pomiriti ta kaos. V vili ni opaziti veliko več dvornega duha nego zunaj, v predvoru tega templja globokopadlega savojstva. Kdor je poznal Viktorja Emanuela III. pred vojno, ta bi ga danes ne spoznal več. Njegova rožnata barva se je umaknila pepelnasti blelosti, lasje komaj 46 letnega moža so osiveli, roke so v stalnem, očitno nervoznem gibanju in modre oči zró zmedeno in nemirno. Toda nihče v okolici kralja ne pokaže, da je opazil izpremembo, ki se je zgodila z njim. Nasprotno, dvorni podrepniki si prizadevajo, da bi ga prepričali, da ga bo zgodovina imenovala »Velikega«, in bivši republikanec Barzilai mu je predlagal, da si ob priliki predstoječe »osvojitve« Gorice nadene naslov »cesarja Italije«, mlademu prestolonasledniku pa na radost ljudstva podeli naslov »Tržaškega vojvode«.

Samo eden v pisani družbi Viktorja Emanuela je poln skrbi — telesni zdravnik dr. Guirico. Njegovo ostro oko vidi, da je kralj bolan mož, ki ne spada na bojišče. Njegovemu vplivu je pripisati, da se bo kralj z novim letom za nekaj časa podvržel zdravljenju specialista za živce v neki vili pri Vicenzi.

Bolje nego kralju, prija staremu Cadorni življenje v glavnem stanu, čeravno ima tudi on svoje skrbi. Med temi je prva in največja, skoraj bolesta bojazen pred letalskimi napadi. On, ki je v svoji notranjosti prepričan, da je največji vojskovodja Evrope, se ne more znebiti misli, da so oni onstran Soče predvsem vzeli na muho njegovo dragoceno življenje. Zato je izdal povelje, da se pokrije licej, v katerega razredih uraduje generalni štab italijanske vojske, na poseben, proti bombam varen način. Z ozirom na visoko važnost te oblasti to nazadnje ni nič čudnega. Cadorna bi bil pa rad na enak način zavaroval tudi hišo, v kateri se je nastanil. Ker bi bilo pa to postopanje vseeno povzročilo neljube komentarje o osebnem pogumu generalisima, si je dal pripravi več prenočišč ter spi sedaj tu, sedaj tam. Kadar se mu zde atmosferske razmere posebno nevarne, se še pozno ponoči umakne v eno skromnih videmskih krčem, v »Croce di Malta« ali v »Italo«, pri čemer mu zelo prav hodi okolnost, da razen velikoimenovanega dežnika ne nosi s seboj nobene druge prtljage. Ako vprašaš Cadorno, kako je zunaj na fronti, ti odgovori: »Da bene in meglio« (od dobrega v boljše). V ostalem pa vsi, ki so posvečeni v skrivnosti, vedo, da je pravi spiritus rector italijanskega glavnega stana general Porro, in če je le-ta več v Parizu in Londonu nego v Vidmu, se iz tega lahko sklepa, kaki vzroki so Italijo nagnili do vojne. Razen teh dveh glav pripada generalnemu štabu še več sto častnikov. Ker se poslužujejo za svoja nadzorovalna potovanja na fronto izključno le avtomobilov in prihaja na drugi strani s fronte in od generalne intendature v Trevisu vsako uro nešteto avtomobilov, vlada na cestah malega furlanskega glavnega mesta tak avtomobilni promet, kakor v miru v največjih svetovnih mestih Evrope.

Od vzhoda sem se sliši grmenje topov že cele dolge mesece in Videmčani so vajeni na to muziko. Samo če privežani balon, ki noč in dan stoji nad mestom, javi letalce, potem se prebivalci zбоje in kriče pobežneje v hiše. Ko je pa nevarnost pri kraju, se vrne staro veselo življenje nazaj v to mesto, ki se imenuje sedaj »italijanski glavni stan«.

Ponovni ruski napadi ob besarabski meji.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 29. decembra. Uradno se razglša:

Sovražnik je ponovil včeraj ob besarabski meji svoje napade, ki jih je uvedel z močnim topničarskim ognjem na način kakor prejšnji dan. V ognju naših pušk in topov so popadali povsod njegovi napadalni oddelki, na nekaterih točkah tik pred našimi ovirami. Ruske izgube so velike. Nekatero varnostne oddelke smo umaknili vzhodno od Burkanova pred močnimi ruskimi silami bližje naši glavni postojanki.

V Voliniji mestoma boj s topovi.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 29. decembra. Veliki glavni stan:

Izjavil se je na bregu pri Roggasemu, severovzhodno od Tuckuma, napad močnejšega ruskega oddelka. Presenetljivo smo napadli južno od Pinska rusko varnostno stražo in jo zajeli.

Vrhovno vojno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 27. decembra. Na obrežju pri Schmardenu (12 km vzhodno od Tuckuma) je napadel oddelek prostovoljcev. Proti 4. uri zjutraj se je približal en del neopaženo na konjih nemškimi postojankam, prerezal na več točkah žične ovire, vrgel se na koče in metal ročne granate v okna. Nemce, ki so skušali uiti, so z bajoneti pobili. Vse straže so bile po kratkem bajonetnem boju potolčene, 6 mož pa ujetih. Malemu delu se je posrečilo zbežati na razne strani. Kljub ljutemu ognju od juga se je prostovoljecem posrečilo umikanje. Naše izgube so neznatne. V okolici kolodvora Čartorsk, pri pokopališču vasi Podczerswicze Nowo smo tudi uničili neko stražo in ujeli 16 mož.

RUSKI PRODIALNI POIZKUS PROTI ČRNOVICAM.

Črnovice, 29. decembra. Silovitost bojev, ki so se pričeli na sveti večer, je brez primere. Rusi so osredotočili na 5 km dolgi fronti nad 200 topov in tri divizije pehote. Včeraj je boj dosegel višek. Nepopisno silovit artiljerijski ogenj je trajal od 27. t. m. opolnoči do 28. do 1. ure popoldne. Med tem so sovražne kolone štirinajstkrat napadle. Na stotine trupel je obležalo v prvih vrstah naših žičnih ovir. Posebno očeški polk je imel strašne izgube. Število mrtvih in ranjenih znaša nad tisoč. Ranjeni

Cadornovo armadno povelje.

Budimpešta, 29. decembra. Korespondenca »Der ungarische Kurier« objavlja armadno povelje Cadorne, katero so našli pri nekem laškem nadporočniku. Povelje je bilo izdano pred četrto soško bitko. Obsega deset točk. Častnikom in moštvu se ukazuje, da strogo molče o vsem, kar vedo glede na vojno vodstvo in da med boji ne govorijo glasno. Častniki naj se pred boji vedno prepričajo, če so vsi možje navzoči. Zelo zanimiva so navodila glede artiljerijskih priprav, pri čemer mora naskakovalca italijanska armada vedno stremeti za tem, da more s svojim mogočnim ognjem prodreti več črt. Ne more se določiti, kako dolgo bo trajal artiljerijski boj; lahko trpi več dni. Nikakor pa ne sme artiljerijski boj preje prenehati, dokler določeni opazovalci niso dokazali, da je cilj dosežen. Končno sledi ukaz, da se mora strogo paziti na to, da ne bo artiljerija ogrožala lastnih čet.

Plaz jih je zasul.

»Berliner Lokalanzeiger« poroča iz Inomosta: Po od vojaške oblasti cenzuriranem zasebnem poročilu nekega častnika se je na bojišču pri Tonale na južnem Tirolskem zadnje dni zgodila velika nesreča. Neko našo gorsko patruljo je podsul plaz. Pomoč je bila takoj na mestu, vendar pa niso mogli nobenega vojaka takoj izkoptati. 11 mož je mrtvih, eden, ki je od 10. ure dopoldne do polnoči ležal pod snegom je bil živ in popolnoma nepoškodovan izkopan.

Železniška nesreča v Italiji.

Rim. (Kor. urad.) Ponoči 28. t. m. je zadel 7 km pred Bologno nek brzovlak v nek tovorni vlak. Razbiti so štirje vozovi brzovlaka. Ubilih je 10 in ranjenih 50 oseb, med njimi veliko vojakov.

Lugano. (Kor. ur.) Število žrtev železniške nesreče pri Bologni se je povišalo na 18 mrtvih in 71 ranjencev.

Laški poslanec »poštenjak« obsojen.

Lugano. Sodišče v Turinu je obsodilo nekdanjega poslanca Miggria, ker je poveril zbirke namenjene rodbinam vpoklicanih vojakov, v 3 in pol letni zapor.

bo imela svojo neodvisno notranjo upravo, svojo zakonodajno zbornico, svoje lastno kovanje denarja, lasten proračun in davčni sistem in svoje lastno šolstvo. Uradni jezik bo poljski; katoliška vera bo prva, proti drugim bo v veljavi verska strpnost. Rusi bodo smeli pred sodnijo rabiti ruski jezik, dobili bodo tudi primerno število ruskih ljudskih in srednjih šol. Splošne zadeve bo reševala ruska duma, v katero bo tudi poljska zbornica pošiljala svoje člane. Na čelu dežele bo stal od carja imenovan namestnik. V Petrogradu pa bo imel svoj sedež državni tajnik za Poljsko, ki bo gotovo odločbe in rešitve dajal carju v podpis. Najvišja inštanca za upravne stvari na Poljskem bo posebno poljsko kasacijsko sodišče.

Boji na zahodu.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 29. decembra. Veliki glavni stan:

Nek sovražni monitor je zopet obstreljeval Westende, ne da bi bil zdaj kaj učinkoval.

Sovražen napad na Hirzsteinu, o katerem se je včeraj poročalo, se je izjalovil danes v našem ognju. Francozi so napadli zvečer dvakrat na Hartmannswillerkopfu tiste postojanke, ki smo si jih priborili nazaj. Vdrli so deloma v naše järke. Sovražnika smo prepoznali takoj po prvem napadu zopet povsod nazaj. Boji za posamezne kose jarkov po drugem napadu še trajajo. Na ujetnikih so izgubili Francozi dosedaj 5 častnikov in nad 200 mož.

Angleži so izgubili včeraj 2 letali. Ogenj naših obrambnih topov je prisilil prvo letalo, da se je moralo severovzhodno od Lensa spustiti na tla; drugo letalo, veliko bojno letalo, smo sestrelili v zračnem boju severno od Hama. Neko drugo angleško letalo je zgorelo 27. decembra zahodno od Lille.

Vrhovno vojno vodstvo.

Letnik 1917. v francoskem senatu.

Pariz. (Kor. ur.) Senat je odobril zakonski načrt o pozivu letnika 1917. pod orožje. Vojni minister Gallieni je izjavil med drugim: Francija, ki je hotela pred 18. meseci mir, hoče danes vojsko z vso silo volje in uporablja vsa svoja pomožna sredstva. Kdor izpregovori besedo »mir«, se smatra o njem, da je slab državljani.

Belgija ni pristopila londonski pogodbi.

Bern. (Kor. ur.) Francoski listi poročajo iz Le Havre, Belgija ne pristopi londonski pogodbi. Belgija je pričela vojsko, da brani svojo nevtralnost in noče ničesar storiti, kar bi presegalo prvoten namen.

Govor nemškega kanclerja širijo v Franciji nemški letalci.

Bern. (Kor. urad.) »Berner Tagblatt« obvešča: Na stotine nemških letal meče letake v francoska mesta, vasi in v strelske järke. Letaki obsegajo govor nemškega kanclerja, ki so ga na Francoskem zavilo objavili.

Asquith pred padcem. — Lloyd George bodoči mož. — Splošne volitve v angleško zbornico.

Genf. Pariško časopisje sodi, da se januarja preosnuje angleška vlada. Asquith odstopi, ker mu narod radi umikanja z Dardanel več ne zaupa. Splošno se sodi, da postane angleški ministrijski predsednik Lloyd George. Mornariško ministrstvo prevzame najbrže Fischer, vojno French ali pa Carson. Kitchener prevzame najbrže v Egiptu vrhovno poveljstvo.

Berlin. »Lokalanzeiger« poroča iz Kodanija: »Daily Mail« poroča: Položaj v ministristvu je postal zelo težaven. Izpremeni se najbrže vlada in izvedejo splošne volitve v poslaniško zbornico.

Rotterdam. »Rotterdamsche Courant« poroča iz Londona: Kabinetni svet 27. t. m. o novačenju lorda Derbyja ni ničesar sklenil. Posvetovanje so nadaljevali 28.

London. (Kor. ur.) »Reuter« poroča: Asquith je 28. v ministrskem svetu izjavil, da je vojna dolžnost potrebna. »Times« izvajajo, da je ministrijski svet sklenil kmalu predložiti zbornici zakonski načrt o uvedbi vojaške službene dolžnosti.

Angleški neoženjeni možje beže pred vojaško suknjo.

London, 30. decembra. (Kor. urad.) »Daily Mail« izjava: Število neoženjenih je izredno veliko, trikrat do štirikrat več jih je, kolikor je štel prvotni ekspedicijski zbor. Nad pol milijona neoženjenih je pa pobegnilo v obrate, katerih delavci za službo v armadi ne pridejo v poštev.

Lord Derby prorokuje skorajšnji mir.

Rotterdam, 29. decembra. Londonski listi poročajo, da je lord Derby v eni zadnjih sej Rdečega križa izjavil, da bo mir mogoče preje sklenjen, kot mnogi mislijo.

Kraljica miru.

O božičnem govoru sv. očeta se še poroča:

Papež je nato prešel na božični praznik in rekel, da mu je povratek tega dneva vir veselega pričakovanja, saj je bil ta dan miloljubljen celo barbarski poganski svet, ko je v svoji bitnosti miloljubni kralj prišel med ljudi v svoji najmilejši podobi.

Potem je govoril papež o Mariji, materi Kneza miru, srednica med upornim človekom in vseusmiljenim Bogom, ki ob uri nevarnosti vsikdar posreduje v blagor zdihujočega človeštva in se bo tudi danes pridružila našim prošnjam. Zato je papež dovolil, da se v lavretanske litanije vplete klic h Kraljici miru. Papež izrazi svoje trdno zaupanje, da se bo Marija o Božiču smehljala glasovom nedolžnih otrok, ki jih je on in episkopat ob tej lepi slavnosti poklical k mizi božji. Če človeku otrdi srce in divja sovraštvo, če besnita ogenj in meč ter odmeva svet orožja in tarnanja, če se načrti ljudi izkažejo kot goljufiji, potem nam vera in zgodovina kažeta kot edino rešitev prosočo vse-mogočnost, posredovalko vseh milosti — Marijo. Potem molimo z opravičnim zaupanjem: Regina Pacis, ora pro nobis.

Izgube 17. pešpika.

Mrtvi:

Franc Dremelj, Dragomelj, 1885, Ignac Javoršek, Domžale, 1889, Fr. Križnik, Štajersko, 1893, Josip Kos, St. Florjan, 1894, Jožef Jureš, Stara cesta, 1893, Anton Kos, St. Rupert, 1892, Fran Jakše, Orhova vas, 1886, Alojzij Weber, Gotenica, 1895, Franc Mohar, Stara loka, 1883, Janez Silic, Sv. Krištof, Celje, 1894, Janez Golobič, Semič, Černomelj, 1888, Mihael Zidar, Novo mesto, 1889, Fr. Vavpotič, Dolenje, Ptuj, 1894, Janez Slivnik, Bled, 1885, Karel Petek, Kohlsdorf, Štajersko, 1895, Jurij Podpečan, Konjice, Celje, 1894, Mat. Mrak, Poljane, 1888, Janez Jenko, Smlednik, Egidijs Barle, Kamnik, 1891, Franc Borštner, Zgornji Tuhinj, 1886, Emil Cegnar, Trst, 1896, Janez Dornik, Cerklje, Dol., 1888, Alojzij Prek, Dobrava, Ljubljana, 1884, Franc Kos, Gorje, 1896, Anton Radenšek, Boštanj, 1895, Janez Kalan, Zminec, 1877, Franc Kveder, Prevoje, Kamnik, 1873, Anton Kutnar, Bukovica, Litija, 1896, Karel Leskovec, Postojna, 1897, Janez Sodnikar, Medvode, 1895, Josip Krampelj, Lužarji, Kočevje, 1894, Josip Mert, St. Janž, 1895, Fr. Eržen, Oselica, Kranj, 1893, Anton Fatur, 1893, Janez Staidoher, Banjaloka, 1895, Anton Podbenšek, Deskle, Gorica, 1894, Janez Sršen, Trst, 1886, Albino Rizzoli, Cioso, Tirolsko, 1876, Anton Peterka, Moravče, 1883, Alojzij Znidaršič, Bučka, 1893, Josip Debevec, Borovnica, Ljubljana, 1881, Janez Rojec, Zg. Šiška, 1868, Matija Slovše, Sv. Kunigunda, 1894, Andrej Meglič, Studenec, 1895, Josip Jankovič, Šmarjeta, 1878, Janez Marn, Litija, 1875, Matija Šraj, Bloke, Alojzij Ušlaker, Predoslje, 1892, Alojzij Pavlič, Kamnik, 1894, Josip Smatla, Lovrana, 1886, Alojzij Tičar, Bučka, 1886, Fr. Urh, Javorje, Kranj, 1897, S. Tieberger, Pulj, 1890, Alojzij Modic, Mirna, 1895, Ed. Čyžek, Toplice, Češko, 1890, Franc Ravnikar, Črni vrh, Ljubljana, 1892, Josip Hudolin, Sodražica, 1898, Josip Hrovatin, žana, 1897, Ivan Balon, Cres, 1876, An-Jekuš, Boštanj, 1892, Jakob Vovnik, Predvor, 1895, Marij Taragnizg, Pazin, 1897, Fr. Leskovec, Zelimlje, 1879, Fr. Lakner, Mozelj, Kočevje, Lovrenc Medica, St. Peter, Postojna, Josip Majzelj, Metlika, 1896, Janez Nowak, Soča, 1886, Janez Zičkar, Cerklje, Krško, 1889, Miha Novosel, Sv. Nedelja, Samobor, 1887, Mihael Sabac, St. Mihael, Postojna, 1892, Anton Pahor, Vojnice, Sežana, 1897, Ivan Balon, Črez, 1876, Anton Dobro, Sorica, Anton Klemenčič, Lokvica, 1895, Anton Prusnik, Moste, 1895, Janez Ivanič, Hrenovica, Josip Mrvar, Šmihel, Stopiče, 1892, Janez Zupan, Križ, Kranj, 1897, Alojzij Osredkar, Polhov gradec, 1896, Matija Kadunc, Grosuplje, 1893, Janez Holzman, Remšnik, Slov. gradec, 1894, Andrej Zeleznikar, Zelimlje, 1894, Josip Krničar, Senčur, 1893, Andrej Gašperin, Begunje, 1894, Janez Zavac, Ptuj, 1893, Jakob Arh, Srednja vas, 1871, Anton Gorenc, Šmarjeta, 1895, Jakob Jereb, Krtna, 1895, Jakob Štimec, Osilnica, 1895, Janez Albreht, Poljane, 1891, Matija Babnik, Šmarje, Ljubljana, 1896, Josip Schweinzer, Deutsch-Landsberg, 1892, Janez Čiuba, Dobrava, Ljubljana, 1893, Martin Lesar, Bučka, 1887, Josip Debevec, Ratež, Brusnice, Vincenc Slatnar, Križ, Kranj, 1892, Janez Košnik, Predoslje, 1895, Anton Baznik, Sv. Križ, Krško, 1875, Jožef Pavlin, Kranj, 1891, Janez Golob, Celje, 1893, Josip Wohlgemut, Stara loka, 1879

Naročajte „Slovenca“!

Cenzura za pošne pošiljke.

Omejitev, katerim so cenzuri zavezane pošne pošiljke v uradnem okolišču poštne in brzojavnega ravnanja za Trst, Primorsko in Kranjsko podvržene.

a) Strogo je prepovedano po pošti pošiljati državnemu interesu škodljiva poročila. K tem je šteti četudi dozdevno nedolžne vesti o vojaških stvareh, kakor na primer: o prihodu in odhodu častnikov, o nastavljanju ali prehodu vojaštva, o pošiljanju ali shranjevanju vojaškega blaga itd.

b) Pisma se morajo predajati odprta. Na pismih kakor na dopisnicah mora biti označeno odpošiljateljevo ime in naslov.

c) Tudi denarna pisma (vrednostna pisma, vrednostne škatle) se oddajajo na pošto odprta in se smejo zapreti šele v pričo poštnega uslužbenca. Predatelj pokaže ovitek (škatljo) in vsebino, da se uradnik, ki sprejema, prepriča, da ni nikakih pismenih sporočil. Nato dene predatelj pod vednim nadzorstvom uradnikov vsebino v ovitek (škatljo), ga (jo) zapre in zapečati s seboj prinesenim pečatnikom. Luč in pečatni vosek preskrbi urad.

Za odprto predajo se ne plača višje pristojbine. Določila o jamstvu ostanejo s tem nedotaknjena.

Znamke se prilepijo še le tedaj, ko je pismo (škatljo) zapečaten (zapečaten).

d) Na odrezku poštne nakaznice in spremnic ne sme biti pisanega drugega kot odpošiljatelj naslov. Samo pri vplačilih za državne blagajne in urade je dovoljeno na odrezkih poštne nakaznice ter na zadnji strani poštne nakaznice položnic in davčnih vplačilnic pristaviti take podatke, ki omogočajo pravilno zaračunanje doličnega zneska.

e) Poštnim zavetkom se ne sme pridavati zasebnih pismenih poročil.

f) Prepovedano je rabiti v pismih in dopisnicah šifre, hebrejske pismenke, stenografijo in izvenevropske jezike.

Občinstvo se v lastnem interesu pozivlja, da se ravna strogo po teh določilih, ter se opozarja na to, da se pošiljke, ki ne odgovarjajo cenzurnim predpisom, ali sploh ne odpošljejo, ali pa vsaj (kakor na primer zaprta pisma) zaradi otežkočene cenzure šele z občutno zamudo.

Novoletna voščila naših vojakov-junakov.

Slovenski »Orli«, zbrani pri 17. pešpolku na italijanskem bojišču, želijo vsem cenjenim čitateljem »Slovenca« in vsem bratom »Orlom« srečno novo leto 1916. Desetnik Lenarčič Ivan, desetišnik Škrjanc Janko, Stanovnik Fran, trobentač Planinšek Franc in Mežan Adolf, Mustar Stanko, Mlakar Karol, Oblak Alojzij. — Slovenski fantje z južnega bojišča želijo vsem čitateljem veselo novo leto. Desetnika Zavolšček Janko in Kos Franc, četovodja Turij Alojzij, predmojster Štokar Alojzij, Godnič, Lagoja, Mavrič, Tekavec, Debelak. — Podpisanci se nahajajo že od izbruha vojne z Italijo na jugozapadnem bojišču. Imajo se precej dobro ter upajo na srečno vrnitev. Vsem želijo srečno novo leto in pošiljajo pozdrave s kor-lašk. bojišča: Inf. Požar, P., Česnik Matija in Lagoj Miha, vsi iz St. Petra na Krasu. — Vsem prijateljem »Slovenca« in znancem želimo srečno novo leto v nadi, da prihodnji božič obhajamo doma. Rač. podčastnik Ciril Prestor, desetnika Anton Kucler in Adolf Sovdat. — Andrej Terčon, 27. dom. pp., Rottenmann vošči srečno novo leto. — Srečno novo leto želimo vsem rojakom, osobito Gorenjcem t. č. v obližju Belgrada stanujoč Franjo Lotrič. — Srečno novo leto želijo vsem domačim prijateljem, znancem in tudi znankam Slovinci iz podmorskih čolnov: Bootsman T. J. Zagar Anton in Štosu Anton in strojna podčastnika Drogenik in Bogotič. — Srečno novo leto želimo slovenski fantje in možje pri gorski pekariji z laškega bojišča vsem bralcem in prijateljem »Slovenčevim«: Četovodja Fr. Nastran, Martinvrh pri Selcih, četovodja Ivan Matoh, Drska pri Novem mestu, podčastnik Angel Arčon, inf. Josip Ducman in Franc Perše iz Volč pri Tolminu. — Veselo novo leto voščijo in naznanjajo da so zdravi: Matevž Kragelj, Poljubi; Andrej Rutar, Čeginj; Josip Goljevšček, Prelesje; Josip Samec, Loga; Lovrenc Valentinčič, Deskle.

Bratske pozdrave vsem Slovincem in Slovenkam s soške fronte pošiljajo: Anton Stebe, Moste pri Kamniku; Josip Zevnik, Mavčiče pri Kranju; Gašper Ogrin, Vrhnika; Matevž Kovnik, Leše. — Vsem prijateljem in prijateljicam voščijo srečno novo leto ljubljanski fantje z južnega bojišča: Josip Stare, Josip Gaber, Franc Založnik, Josip Oblak, Miljutin Jesenko, Culkar Alojzij, Josip Prime, Filip Habič, Josip Kocijan, Albin Arnež, Janez Vreček, Lovro Arhar, desetišnik Poderžaj Franc, četovodja Viktor Heine, desetišniki Pavel Kav-

šek, Karol Pirc in Tomec Filip. — Kakor temna slutnja v težkih trenutkih — kakor bel, nepopoln list z velikim, usodno zagonetnim vprašanjem se nam z mizolice naglo približuje novo leto 1916! — Kakšno bo? — Kaj nam prinese? — To ve samo Bog. — Kljub temu pa ne bodimo malodušni in boječ in upajmo na boljše čase... Želeč vsem našim dragim prijateljem in znancem širom naše lepe slovenske domovine obilo mirne, tihe in stanovitne sreče v letu 1916 — ostajamo s presrečnimi pozdravi člani zveste in nepremagljive straže ob naši Soči: Tone Verbič, ognjičar v Ljubljani; Alojzij Knavs, četovodja iz Loškega Potoka; P. Arko iz Ribnice, Ivan Knavs iz Loškega Potoka in Stefan Barbarino iz Jesenic, poddesetnika. — Slovenski strelci na južnem bojišču voščimo vsem znancem in prijateljem srečno novo leto. Malina Franc, Lovro Arhar, Starčnik, Prestor Franc, Gaber Josip, Alojzij Kos, Alojzij Čulhan, Vreček Ivan in Arnež Albin. — Kranjski in Primorski Slovinci pošiljamo srčne pozdrave s severa, iz zasedene ruske zemlje in želimo srečno novo leto vsem svojim dragim, sorodnikom, prijateljem in znancem. Alojzij Kovač, Predoselj pri Kranju, Alojzij Hajdinjak, France Kovačič, Josip Pestec, Avgust Oblak. — Vsem čislanim bralcem »Slovenca« žele srečno novo leto: V. Mikuž, rač. podčastnik, četov. Dodič Josip, Abram Alojzij, Svedrič Fr., kadet Andrej Flajs, Franc Pelc, Volčič, Ivan Skubic, Kašin, Krenker Franc.

Iskrene pozdrave in presrečna voščila k novemu letu pošiljajo slovenski mornarji na vojni ladji Nj. V. Nadvojvoda Karl v Pulju: Tomažič, Kresnice; Tomazin, Strahinj; Mlajč, Lokva; Kunavar, Savlje; Novak, Gornje Vreme; Rigler, Ponikva; Mesarič, Sv. Trojica, Štaj.; Tence, Gulin in Pregar iz Trsta; Slavec in Žerjul iz Trebelnega; Kozlovič, Cah in Cunja iz Rižane; Slavec Osp. Sosič, Opčina; Vescovo, Pomijan; Zagar, Bazovica; Sulčič, Sv. Križ; Kralj, Trebič; Lavrenčič, Sv. Ana; Juriševič, Dol. — Srečno novo leto vošči vsem znancem in prijateljem Alojzij Podržaj, iz Višnjegore, sedaj v bolnici na Ogrskem. — Vsem dragim čitateljem in ljubim čitateljicam »Slovenca« želi prav srečno novo leto — od črnogorske meje — Feldgrauer: Zlatoslav Planinc, mob. Traingruppe Nr. 3, Mostar, bivši žurnalst, doma iz Stajerskega, in Žabkar Dragotin, davčni praktikant iz Novega mesta. — Slovenski fantje na Dunaju voščimo vsem čitateljem »Slovenca« srečno novo leto. Martin Malnerič, Krupa, Dol.; Alojzij Terčič, Števerjan pri Gorici; Alojzij Terpin, Števerjan pri Gorici; Jakin Franc, Števerjan pri Gorici; Tabor Josip, St. Andraž pri Gorici. — Veselo in srečno novo leto žele: Alojzij Kos, Viktor Granda, Anton Lindič, Ciril Lindič, Tavčar Mat., J. Kojšovec, Eilet Leopold, Pirc Karol, Podlogar M. — Krašovci, Goričani, Brdci, Tolminci, Ipavci, Istrijani in Kranjci ter Tržačani. II. poz. črnovojniki z južnega Tirola (fronte) voščijo svojim domačinom srečno in veselo novo leto ter zaželeni mir. — Podpisani želimo veselo in srečno novo leto: Peter Veit, ognjičar, Franc Repič, Ivan Zagar, Franc Bergant, Konrad Gradišek, Anton Turk, Franc Mlakar, Ivan Reberšak, Josip Rospor, topničarji neke divizije težkih havbic. — Vsem znancem in prijateljem želimo veselo in srečno novo leto topničarji 7. topničarskega polka. Silvester Bajec, Podraga pri Vipavi; Ivan Japelj, St. Peter na Krasu; Alojzij Stanjko in Franc Kranjc. — Srečno novo leto želi topničar Jernej Hlede. — Rudolf Saksida iz Saksida pri Dornbergu, Vipavsko, trdnjavski topničarski strelac, vošči veselo in srečno novo leto svoji ženi, otrokom, materi, bratom in sestram, prijateljem, znancem in čitateljem »Slovenca«. Ranjen v bolnišnici v Gradcu. — Iz daljnje Srbije pošiljajo srčne pozdrave in žele srečno novo leto: Franc Vrtovec, narednik, Vel. Žablje; desetišniki Josip Čatar, Škrbina Josip, Kodrič, Bavcon; Franc Kavčič, Dornberg; Josip Pahor, Renč; Cerar Kariš, Trst; Cotič Ivan; Savor Josip, St. Peter pri Gorici; Ludovik Vrščič. — Srečno veselo novo leto vsem znancem in prijateljem in tudi čitateljem »Slovenca« želimo iz tirolskega bojišča: Beguš, Homovec, Možek, Šesko, Ulčar, Krečič, topničarji. — Pozdrave z južnega bojišča pošiljamo vsem prijateljem, sorodnikom in znancem ter voščimo srečno novo leto vojakom: Gašparin Albin, Velišek Maks, Simičič Rudolf, Erzetič Ivan. — Mi črnovojniki voščimo veselo in srečno novo leto vsem Slovincem in zaželeni mir! Slovinci s Primorskega: Furlan Ivan, Andrej Križmančič, Fabjan Fran, Petelin Anton, Čebon Jožef, Kralj Karel, Zagar Franc. Lapanja Franc,

Jelen Andrej, Rehec Ivan. — V razornih postojankah ob Soči sveti večer praznuje zbrani vojak pete stotnije domačega pešpolka, pošiljamo pozdrave vsem znancem in domačim širom domovine, želeč njim srečno in veselo novo leto: Ivan Knaus, pešec, poddesetnik Ivan Ferlič, inf. Franc Sekne, Jakob Česnovar, Josip Mežnar, Peter Grajzar; narednika Ludovik Bergant in Alojzij Domanjko, četovodja Franc Obolnar, desetišnik Andrej Ilc, poddesetnik Anton Hönigman, pešca Alojzij Centa in Karol Gergorič. — Na sveti večer zbrani fantje in možje pri božičnem drevescu pošiljamo pozdrave vsem prijateljem in znancem v domovino in želimo srečno in veselo novo leto: Anton Vovk, Leopold Drčar, Franc Kralj, Kogovšek, Josip Jagodic, Jos. Vales, Janez Mrvar, Janez Sečnik, Janez Šusteršič, Miha Šašek. — Srčna voščila k novemu letu voščimo staršem, bratom, sestram in vsem znancem slovenski rojaki iz bovške kotline ob Soči, oddelek strojnih pušk 5: Franc Kirar, četovod., Bučka, Janez Jernejčič, četovod., Rakel, Janez Melek, deset., Ljubljana, Pavel Jesih, poddeset., Zagorje, Josip Mandelj, poddeset., Radovljica, Josip Klemenčič, poddeset., Kranj, Karel Marold, poddeset., Poljane, Franc Beg, poddeset., Celje, Josip Zmitek, poddeset., Bohinj. — Vsem cenjenim bralcem in bralkam lista »Slovenca« želimo in voščimo prav srečno in veselo novo leto vojakom Slovinci od 27. pešpolka posebnopodpisani: Janko Fugina, Jakob Bricelj, Mihael Mlekuš, kuharji. Franc Mikolič, mesar, Anton Govže, vsi od 27. dom. p. — V zdravilišču Hörgas se zdraveči bolani slovenski vojak pošiljajo tople pozdrave in želijo prav srečno novo leto slavnemu uradništvu Vasega cenjenega lista, vsem znancem, prijateljem in vrlim Slovincem in Slovenkam ter se obenem prav lepo zahvaljujejo cenjenemu upravištvu za blagohotno pošiljanje obče čislane lista »Slovenca« Franc Zupan, Alojzij Sunčič, Milan Kodrič, Janez Vesel in Franc Anžič. — Slovenski fantje, nahajajoči se v bolnišnici »Rdečega križa« št. 9 želijo vsem domačim, znancem in prijateljem srečno in veselo novo leto. Srčna hvala darovalcem »Slovenca«. Kos Rado, Stojc Jakob, Franc Osredkar, Jožef Rozman, Andrej Kotnik, Mejak Ivan. — Slovenski fantje in možje na bojnem polju v vzhodni Galiciji voščijo potom »Slovenca« srečno in veselo novo leto vsem svojim domačim sorodnikom in prijateljem tam daleč ob bistri Soči, kamenitem Krasu, v lepi vipavski dolini, prijetni goriški okolici in v milih nam Brdih. Pozdrave »Junakom ob Soči«! Iskrena voščila vsem primorskim beguncem po širni Avstriji želimo v kratkem veselo svidenje v že od polentarjev zasedenih Brdih, da bi v kratkem času zopet razprostrli dvojavni avstrijski orel svoje peruti čez vedno avstrijska Brda in še dalje dalje v Benetijo, kjer životarji še čez 100.000 neodrešenih Slovincem! Iv. Lah, Dornberg (Vipava), Jos. Kobal, Franc Zavadlal, I. Beltram (Kras), Jos. Sfiligoj, Tomaž Orel, Batič, Makovec, Mervič, Katnik, Feglič (goriška okolica), Iv. Rožič, Fr. Mužič, I. Zorut (iz Brd), Tinta, Kaučič, I. Skočir, Strgar, Strukelj (Tolmin). — Blagovolite sprejeti tudi od moje malenkosti najsrčnejša voščila k prelepim praznikom in za srečnejše novo leto 1916! To želim vam in vsem zvestim naročnikom »Slovenca« Vaš hvalaležni in zvesti pristaš Vekoslav Černigoj, v civilu učitelj, sedaj kadetaspirant. — Srečno in veselo novo leto voščijo vsem znancem in prijateljem na južnozpadnem bojišču se nahajajoči: C. kr. orožn. stražm. M. Stefančič, podstražm. R. Rimer in W. Huberland (orož. postaje Serpenica), c. kr. finanč. straže nadp. Fr. Peršolja, I. Kos, fin. str. paz. E. Culd, Fr. Sokro, (oddelek finančne str. Zaga), četovodja F. Rot, desetišnik I. Berginc, Fr. Rot, I. Trebše in pešci A. Rot, Fr. Zagar, I. Zagar, A. Rot, A. Kaus, P. Fon, I. Fon, Fr. Rot, A. Cajner in J. Jermol. Na veselo svidenje po slavni zmagi!

Dnevne novice.

+ Velevažna konferenca pri deželni vladi. Pod predsedstvom deželnega predsednika g. barona Schwarz se je večeraj vršila pri deželni vladi — na predlog deželnega odbora — konferenca, ki je obravnavala vojaške dobave klavne živine in sena leta 1916. na Kranjskem. Udeležili so se te konference poleg zastopnikov deželne vlade zastopniki vojnega in poljedelskega ministrstva, armad. etap. poveljstva in deželnega odbora (deželni glavar dr. Šusteršič, dež. odbornik msgr. dr. E. Lampe, deželnokul. nadzornik Pirc). Konferenca se je zedinila v nekaterih glavnih točkah, v podrobnostih se posvet v kratkem nadaljuje. Velevažno za vse kme-

tovalce je sledeče: Cena, ki jo plačuje vojaštvo za seno, se takoj poviša na 13 K za kvintal. Posamezni oddelki (treni itd.) ne smejo odslej nič več sami rekvirirati v območju 5. armadnega poveljstva. To območje obsega celo kranjsko deželo, izvzemši radovljiško glavarstvo. Dobava klavne govedi leta 1916. se spravi v sklad s podatki živinskega štetja 1. decembra 1915. — Ker se stisnjeno seno bolje plačuje, se opozarja županstva, da ima deželni odbor na razpolago par stiskalnic, ki jih daje občinam po potrebi na razpolago proti mali odškodnini. Radi podrobnosti se je obrniti na deželnokulturni urad, deželni dvorec, Ljubljana.

+ Nove važne narebne. Današnji državni zakonik prinaša več naredb trgovinskega ministra, katere stoje več ali manj v zvezi s preskrbo vojaških potrebščin. Prva naredba določa, da je treba splošno naznaniti vse nerabljenе stroje, stroje za nagon, dinamotorje za vse vrste toka in transformatorje po stanju z dne 15. januarja 1915. Druga naredba predpisuje splošno naznanilo predmetov iz svinca. Naznanilo je treba po stanju z dne 15. januarja vložiti 31. januarja naravnost na trgovinsko ministrstvo. Tretja naredba stavi pod zaporo vse zaloge kolofonije in terpentinskega olja pri proizvajalcih in prodajalcih. Vsi posestniki teh dveh predmetov pa imajo svoje zaloge po stanju z dne 1. januarja 1916 naznaniti do konca januarja trgovinskemu ministru. — Četrta naredba uvaža najvišje cene za kože in usnje od telet. Te cene stopijo v veljavo 10. januarja 1916.

+ Poziv advokatom in odvetniškim kandidatom, ki so šli preko meje. Državni zakonik prinaša cesarsko naredbo z dne 24. decembra, ki ukazuje, da se imajo odvetniki in odvetniški kandidati, ki so pred ali med vojno zapustili svoje bivališče in sedaj bivajo zunaj monarhije, vrniti v Avstrijo do 31. januarja, svoje novo bivališče naznaniti pravosodnemu ministrstvu in obenem opravičiti svojo odsotnost. Kasneje se smejo vrniti in opravičiti le tedaj, če se pravočasno ne morejo vrniti vsled nepremagljivih ovir. Advokate in odvetniške kandidate, ki se pravočasno ne vrnejo ali ne morejo opravičiti, lahko vrhovno sodišče na predlog generalne prokurature črta iz liste odvetnikov. Tako črtane je mogoče na novo vpisati le s privoljenjem justičnega ministra.

Ogrska finančna centrala in opozicija. Opozicija hoče centralo priznati, če se je ne ustanovi za trajno in če se da dovolj jamstva, da se je ne bo zlorabljalo v strankarske namene, in če dobí opozicija dovolj kontrole in se ji podvržejo le oni zavodi, ki to sami hočejo. Nek odličen opozicionalec je že stopil v zvezo z vlado in pričakuje se skorajšnjega sporazuma.

+ Kaplan Matej Kozelj umrl. V Dobropoljah je dne 29. t. m. po kratki bolezni umrl ondodni kaplan č. g. Matej Kozelj, rodom iz Tunjice pri Kamniku. Služboval je v Velikih Laščah, kjer je zgradil Društveni dom, v Ribnici, na Krki in slednjič v Dobropoljah. Pogreb bo dne 31. decembra ob 10. uri dopoldne v Dobropoljah. Bil je vrl ljudski organizator. Priporoča se č. gg. duhovnim sobratom v memento, posebno pri sv. maši.

— Umrl je vsled srčne kapi 28. t. m. v Pragi 72letni dr. Albert Werunsky, bivši namestnik najvišjega deželnega maršala na Češkem, ki je bil več let deželni poslanec.

— Za oslepele vojake. Podpredsednik ogrskega državnega zbora Simonsits je izjavil, naj bi se dosednji darovi za oslepele vojake, ki znašajo 2 milijona kron, toliko povišali, da bi vsak slepec prejel najmanj 1200 K letne rente.

— Odlikovanje. Mežan Jožef z Bleda, vojak 17. pešpolka, brat g. kurata, je bil na sveti dan na Doberdoshi planoti odlikovan z bronasto svetinjo za hrabrost.

Prazniki 1. 1916. V prestopnem letu 1916 ne odpade noben 15 katoliških praznikov na teden. Na 366 dni leta 1916 odpade 53 nedelj in 15 praznikov.

Iz Trnovega. V zavodu ub. šol. sester de N. D., ki je sedaj spremenjen v vojaško bolnišnico, so priredila blaga srca ranjencom lepo božičnico. Obdarovanih je bilo okoli 370 vojakov. Največ so žrtvovali v ta namen veleblagorodni gg. častniki, velečast. gosp. vojni kurat, blagi dobrotniki naše lepe trnovske fare, bivše gospodične gojenke in dobrotniki zavoda. Ljubi Bog vse obilo povrni!

— Osebnost s tuzne železnice. S 1. prosincem 1916 so imenovani za višje revidente: Josip Prime, Ivan Bartl, Viktor Adamič, Franc Tertnik, Franc Planinšek, vsi v Ljubljani. Revidentom sta imenovana: Ivan Košmerlj v Ljubljani in Oskar Szillich v Logatcu. Pristavom: Bogoljub Drogenik in Franc Pustoslemšek v Ljubljani, Josip Furlan v Borovnici, Josip Černe v Logatcu, Rudolf Smersu v Planini, Alfonz Knez na Rakeku, Anton Vličar, Alojzij Kovačič, Josip Luschützky, Josip Valenčič v St. Petru na Krasu in Henrik Radej na Savi, Asistentom: Matija Zdravec in Pavel Mašič v Zalogu, Vladimir

Vrančič na Rakeku. — Premješeni so: revident Alojzij Agrež iz Št. Lovrenca na Dunaj; Anton Spetič z Brezovice v Ljubljano, glavni kolodvor; asistent Ernst David iz Grgljana v Gradec, glavni kolodvor; adjunkt Ernst Vittori iz Grobelnega v Preding-Wieselsdorf; Božidar Defranceschi iz Št. Petra na Krasu v Trnovo Bistrico; asistent Humbert Kalina iz Metlike v Matzleinsdorf; Fran Valenti iz Trnovega v Ljubljano, glavni kolodvor; Viktor Treo iz Štorij v Werndorf; aspirant Makso Vogrin iz Lipnice na Pragersko. Zopet je sprejet med drugimi aspirant Fran Hrska v Grobelnem.

— **Umrli** je dne 25. decembra gosp. Josip Kapš star. iz Prelesja, občina Stari trg; bil je nad 20 let občinski odbornik in I. svetovalec, pristaš tudi S. L. S. dober kmet in prvi vinorejec v Poljanski dolini, močno spoštovan in priljubljen povsod. Vsa okolica žaluje po njem, kajti nastopil je možko pri vsaki stvari ter bil odločen za resnico in se posebno boril za pravico ob času volitev. Izgubili smo sobojevnika, lahka mu bila zemlja!

— **Podaljšanje mandator trgovsko-obrtnih zbornic.** Da ne postanejo trgovsko-obrtnice zbornice nesklepčne, je izšla cesarska naredba, s katero se funkcijska doba tistih članov trgovsko-obrtnih zbornic, ki traja do 31. decembra 1915, sedaj podaljša do 31. decembra 1916.

— **Izstopi iz hrvatsko-srbske koalicije.** Kakor se poroča, je razen poslanca Wilderja (liberalca, urednik pokojnega »Pokreta«) naznanilo svoj izstop iz hrvatsko-srbske koalicije še več drugih poslancev, med njimi brata-poslanca Svetozar in Valerijan Pribečević.

— **Kandidata za volilni okraj Nova Gradiška.** Od vladne strani kandidira v volilnem okraju Nova Gradiška šef notranjega oddelka Zvonimir Žepić; kot protikandidat pravaške stranke nastopi naibžrže dr. Uroš. Volitve se vrše 11. januarja.

— **Kdor izmed slovenskih vojnih kuratorov** je pozabil brevir v Miesce Piastove pri Dukli, Galicija, naj se oglasi pri vojnem kuratu Janko Cegnarju v Ljubljani.

Skrvnostea umor na Dunaju. O Božiču je bila na Dunaju umorjena in opana zasebnica Završel. Storitca ne morejo dobiti. Policija je prijela nekega tehnika Borislava Goluboviča, kateremu je svoje stanovanje pri umorjenki za božične praznike prepustil tehnik Pfeifer, ki se je odpeljal v Ljubljano. Vse sumljive okoliščine pa je dosedaj Golubovič zadovoljivo pojasnil.

Turčija v vojski.

TURSKO URADNO POROČILO.

Carigrad, 30. decembra. (K. u.) Iz turškega glavnega stana se poroča dne 29. decembra:

Iraška bojna črta. Bitka pri Kut-el-Amari se nadaljuje z daljšimi odmori. Ko smo zavzeli Šejki-Aid, smo zaplenili Angležem 450 ton petroleja in bencina.

Kavkaška bojna črta. Izvzemši prask patrolj se ni nič poročalo.

Dardanelska bojna črta. Protiojenj našega topništva je prisilil ponoči dne 27. na 28. december in 29. december ogenj neke sovražne križarke in neke sovražne torpedovke, ki sta brezuspešno streljali na Anaforto in Ariburnu, da je moral utihniti in da sta se morali sovražni ladji odstraniti.

Sedd' Bahr. Ponoči od 27. na 28. december in 28. december ljut ogenj z bombami in s torpedi na naše desno in levo krilo. V središču dvoboj s topovi. Dve križarki sta obstreljevali popoldne nekaj časa v raznih smereh naše desno krilo. Protiojenj našega topništva je povzročil, da so ustavili svoj ogenj in da sta se odpeljali. Naša krogla je zadela eno križarko. Ogenj naših topov je sestrelil dvokrilno letalo, ki je preteklo Jenišer in Kumkaleh. Padlo je v morje pri Teki Burnu in so je vleklj proti Imbrosu.

Naši anatolski topovi so uspešno obstreljevali izkrcevalna mesta pri Teki Burnu, Sedd' Bahr in v okolici. Neko naše pomorsko letalo je 27. decembra izvedlo poizvedovalne polete nad Lemnosom in nad Mavrom. Metalo je uspešno bombe na skladišča v pristanišču Mudros, kjer je nastal požar. Z ostalih bojišč nič novega.

Vstaja v Egiptu.

Berlin. »Deutsche Tageszeitung« poroča iz Amsterdama: Iz Kaira in iz Madrida se poroča, da se je dve tretjini egiptovske dežele uprlo proti angleškim civilnim oblastem.

Boji v Egiptu.

Atene. V zahodnem Egiptu in v Sudanu se domačini ljuto bojuje z angleškimi kolonialnimi četami. Vstaši so dobro oboroženi in so dobro preskrbljeni z modernimi topovi, ki zadajajo Angležem velike izgube. Poročilo o angleškem porazu na Dardanelah se je kljub poojstreni cenzuri razširilo tudi v Egiptu

in že učinkuje na egiptansko prebivalstvo.

Buri ob Sueškem prekopu.

Bazelj. »Baseler Nachrichten« poročajo iz Rima: Nekaj burskih polkov je došlo k Sueškemu prekopu. Prvotno so jih določili za nemško vzhodno Afriko.

Angleži obkoljeni pri Kut el Amari.

Curih. Švicarska brzojavna agencija poroča iz Haaga: Iz nevtralnih virov se poroča, da postaja nevaren položaj angleških čet v Kut el Amari, kjer jih oblegajo Turki. Večino čet, ki so štele, ko so se prišlele v Mezopotamiji operacije, 17 bataljonov s skupno 150.000 možmi, so Angleži zopet zbrali v Kut el Amari. Izgubilo so približno četrtino mož. Posebno veliko je padlo častnikov: od 207 sta padla 102 ali so pa bili ranjeni. Turkom se je posrečilo, da so vzeli nekaj prednjih postojank. Poizkus, da bi od zunaj pomagali Angležem, je bil odbit. Položaj Angležev v Mezopotamiji postaja vedno bolj kritičen.

Na Gallipolju le še 25.000 mož.

Haag, 29. decembra. »Nieuwe Rotterdamsche Courant« poroča iz Sofije: Po turških poročilih znaša število zaveznških bojnih sil na Gallipolju sedaj le še 25.000 mož.

Vstaja v Perziji.

Vstaja Perzijcev proti Angležem.

Stockholm, 29. decembra. »Novoe Vremja« poroča: Perzijci so okoli Kuna napravili zelo močne utrdbe in so preskrbljeni s topovi in strojnimi puškami. V zadnjih bojih z angleškimi varnostnimi četami so Perzijci ujeli veliko Angležev med njimi precej uradnikov. Perzijci so vzeli angleške banke v Ispahanu, Širasu in Jette. Zaplenili so veliko denarja in vrednostnih papirjev. Vstaši so se polastili vseh brzojavnih prog cele dežele in tako preprečili zvezo med Rusi in Angleži. Severna Perzija je od južne popolnoma odrezana.

Rusi zasedli Kathan.

Teheran. (K. u.) Reuter: Rusi so zasedli Kathan in korakajo proti Ispahanu.

Rezna poročila.

Clemenceau zahteva naj se popusti balkanska ekspedicija.

»Petit Parisien«: Clemenceau je zopet zahteval, naj opusti Francija svojo ekspedicijo na Balkanu. Na zahodnem bojišču Nemci še vedno lahko prodre. Pred vsem se mora rešiti Francija.

Želja po miru v Rusiji.

Iz Stockholma: Za mir se zavzemajo posebno stranke desnice in konservativci najbrže na željo vlade. »Birževie Vedomosti« pravijo: Ruski konservativci bi radi videli, da zmaga Nemčija, kakor da bi zmagali ruski liberalci.

Angleži proti Ircem.

Iz Dublina: Deželna oblast je zaplenila veliki irski narodni agitacijski zaklad za čas, dokler traja vojska.

Japonska — vodilna država na Vzhodu.

Kodanj. »Rječ« poroča iz Tokia: Parlamentu se je predložil predlog, ki poziva japonsko diplomacijo, naj porabi priliko, da dobi vodilno vlogo na daljnem Vzhodu.

Izgube norveške trgovinske mornarice.

Kodanj. (K. u.) »National Tidende« poroča iz Kristianije: Norveška trgovinska mornarica je izgubila do 27. decembra: 50 parnikov izgubljenih, 4 proglašeni za dober plen. Škode je 47 milijonov kron.

Protj izvozu streliva iz Amerike.

Berlin. (K. u.) Wolffu se brzojavljva iz New Yorka: Vašingtonsko gibanje za postavno prepoved izvoza streliva se je tako okrepilo, da je sklenil predsednik odseka zunanjih stvari reprezentančne zbornice Flod, sklicati odsek takoj, ko se snide zbornica, da se otvori o tem vprašanju razprava.

Socialistični kongres v Parizu.

Pariz, 28. decembra. (Kor. ur.) Glasom lista »La Presse« je cenzura prepovedala vsako objavo o sejah socialističnega kongresa v Parizu izvzemši oficijelno sejno poročilo. Le-to pove o večerajšnji seji samo toliko, da je bila na dnevnem redu razprava o splošnem položaju in pa tema: stranka in vojna. Med govorniki je bil glasom liste tudi Guesde. Z večerajšnjo nočno sejo utegne biti kongres zaključen.

Ljubljanske novice.

Podružnica Slomškove zveze začne

zopet s svojimi mesečnimi sestanki. — Prvi sestanek bo na letošnjo Silvestrovo, torej 31. decembra popoldne ob poltreh v Katoliški tiskarni III. Na sestanku predava izboren ljubljanski predavatelj o jako mikavni zemljepisni tvarini. — Pridite člani in prijatelji v obilnem številu! Predsednik.

Ij Aproznačni odsek za mesto Ljubljano je sklenil v svoji večerajšnji seji glede na nujno potrebo, da takoj poskrbi oziroma naroči večjo množino moke iz inozemstva, in sicer trojne vrste, če ne bode ovire na merodajnem mestu.

— Vzame se na znanje, da je za sedaj ni mogoče oddajati prebivalstvu več nego 10 vagonov tedensko, a dobiti bo v malo dneh tudi koruzno, ker je došlo 2 vagona koruze. — Mesto je kupilo in zaklalo 531 prešičev, katerih meso in špeh se je večinoma že prodal, a nekaj se ga razpeča, ko se posuši. — Pri seji se je posebno opozarjalo, naj se razglasi, kdaj se prodaja gotovo blago v vojnih prodajalnah. Obveljalo je, da se posamezne vrste blaga oddajajo le določene dni, ki se objavijo, da ljudstvo ve iskati živil.

Ij Umrli je danes v Konjušni ulici št. 1 g. Ivan Titz, kotlarski mojster, star 76 let. Pogreb bo jutri popoldne. Svetila mu večna luč.

Ij Umrli je v Monakovu gospodična Alica Schmalz, učiteljica na tukajšnji mestni dekliški ljudski šoli, stara 36 let.

Ij Koze in cepljenje. Med civilnim prebivalstvom od 15. decembra, ko je obolela gospa Verbajsa, ni nihče obolel na kozah v Ljubljani. Na dan sv. Stefana je obolel na Solu št. 46 na kozah otrok dne 10. decembra v epidemijsko bolnišnico oddanega vrtnarskega pomočnika Antona Jerli, ki je bil tudi prepeljan v epidemijsko bolnišnico. — Kljub temu je položaj civilnega prebivalstva v Ljubljani glede na kozo zadovoljiv, a vseeno se želi, da si puste ljudje bolj cepiti koze, cepi se v Mestnem domu vsak dan ob 2. uri popoldne kakor dozda, ker le cepljenje prepreči, da se koze ne širijo. Da je radi koz mogoča tudi smrt, dokazuje, ker je 21. t. m. umrl v ljubljanski epidemijski bolnišnici 26letni pešec Konstantin Toni. Naj se ne pozabi, da so se koz najbolj bali, predno se je iznašlo cepljenje. Ker cepivo po komaj petih letih več ne učinkuje, se priporoča, naj si vsak stavi koze, kdor ni bil v tej dobi že cepljen.

Primorske novice.

Iz Solkana, 5. decembra. Pretečeno sredo so streljali sovražni topovi zopet v našo občino. Pred svojo hišo sta se sončila gospod in gospa Pfeiffer. Naenkrat prileti sovražna granata, gospoda naenkrat ubije, gospo pa smrtnonevarno rani. Gospo so nesli v bolnišnico, a je že medpotoma umrla. Gospod je bil že čez 80 let star, rodem je bil Alzačan in je živel več časa tu kot zasebnik, gospa tudi priletna je bila Gorčanka. Oba sta bila zelo dobra in verni katoličana. Oblokarjeva hiša v ulici pl. Sočebrena je vsled granat popolnoma pogorela, enako tudi hiše Peligrinova v ulici Sv. Ane. — Zadnje dni je tu mirno.

— **Dve poroki.** V rodbini g. Josipa Krmptiča, lastnika tiskarskega podjetja v Pulju, so slavili dne 25. decembra kar dve poroki. Sin dr. Marij Krmptič se je poročil z gospico Ido Pasko-jevičevno, hči Karmela pa z dr. Jurijem Veselom.

Kdor želi o svojih dragih iz občine Žaga (v Soški dolini pri Bovcu) natančnejših pojasnil, naj se tozadevno obrne na četovodjo Franc Roth, K. k. Rez.-Spital 2. objekt IV, Feldpost 330.

Mohorjani iz Podgorje pri Gorici naj se za knjige obrnejo naravnost na Družbo sv. Mohorja v Celovcu. — Ciril M. Vuga, podgorški kurat.

Velike tatvine moke v tržaški mestni pekarni. V »Panificio triestino« so že tri mesece opazovali, da zmanjkujejo velike množine moke, ne da bi se bili mogli doognati tatovi. Sedaj so pa nepoštenjakom le prišli na sled in izvršili mnogo hišnih preiskav in aretacij. Stvar se razvija dalje. Dognalo se je, da se je jemala moka tudi medpotoma z vozov.

Malenkosti. Roman v štirih delih. Španski spisal P. L. Coloma, poslovenil Paulus. Cena K 3.80, vezano K 4.80. Dobi se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Ljudska knjižnica je prinesla pred nekaj leti P. L. Colomovo zgodovinsko povest »Juann Miseria« (Janez Nevolja) v slovenskem prevodu.

Ze ta povest je vzbudila mnogo zanimanja, saj je umetniško dovršena, če tudi spada med prve Colomove poizkuse, je namreč delo devetnajstletnega mladeniča. Dvajset let pozneje zagledajo beli dan »Malenkosti«, ki so med mnogimi odličnimi spisi jezuita P. Coloma najboljše delo. Roman »Malenkosti«, je umotvor, ki je zanesel v poletu pisateljevo slavo daleč čez Pireneje. Roman je mojstersko delo že kot tak, če tudi je pisatelju zabava, kakor pripo-

veduje sam, le pomoček do namena. Pisatelj je misijonar, ki vihti v romanu bič najbolj nad izprijenim plemstvom na Španskem, spustil se je v boj zoper tisto naziranje, ki ima ostudne zmote in zlobnosti za malenkosti. Završalo je med prizadetimi krogi, ko so prišle »Malenkosti« na svitlo. Pisatelj si je s tem romanom postavil nalogo, ki bi se srednje nadarjenemu pisatelju ne bila posrečila. Roman je pisan v krasnem slogu, vzbudil je velikansko pozornost ne le na Španskem, kjer je izšel v mnogih natisih in izdajah, temveč tudi v drugih deželah in se dobi že skoro v vseh evropskih jezikih. Naroča se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Govori se, da je za nakup varnih in priporočljivih srečk z zajamčenimi dobitki (do 630.000 kron) sedaj že radi tega najugodnejši čas, ker dobi vsak naročnik v srečnem slučaju 4000 frankov popolnoma zastonj. — Opozarjamo na današnji zadnji oglas »Srečkovega zastopstva« v Ljubljani.

Fellerjev dobro učinkujoči oživilja-joči fluid iz rastlinskih esenc z en.

„ELSA-FLUID“
odstranja
holečine v udih

12 steklenic 6 kron prosto poštine. Lekarnar E. V. Feller Stubien, Elzafra št. 285 Hrvatska). Cez 100.000 zahvalnih in priporočilnih pisem.

KINO CENTRAL

v deželnem gledališču.

Danes zadajkrat splošno hvaljena prekrasna romantična drama v 4 dejanjih in s predigro

Sin usode.

Nastop norveških umetnikov.

Jutri ob 4, 1/6., 7. in 1/9. uri zvečer

Silvestrov večer v Kino Centralu

2802

Slavna

Asta Nielsen v glavni vlogi!

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI.
POKOČNIŠNICA.
LJUBLJANA - KOMENSKA ULICA 4
SEPIZIRANIK PRIPRAVIL DR. FR. DERGANČ

IVAN KREGAR
pasar in izdelovatelj cerkvenega orodja
Ljubljana
Elizabetna cesta

se prav iskreno zahvaljuje prečastiti duhovščini ter slavnemu občinstvu za obilno izkazano zaupanje v ravno minulem letu, proseč jih enake naklonjenosti tudi v bodoče, in vošči vsem velečenjem naročnikom, prijateljem in znancem

srečno novo leto!

Petrolej

na drobno in v sodih pri

Rudolf Zorc
Ljubljana Dunajska cesta 30.

Proda se lepa, 2 leti stara

KOBILA

in dobro ohranjena oprema za par konj. — Več se izve pri gostilničarju Žirovniku v Kamniku. 2791

Naprodaj je NJIVA

ki meri dva orala pri glavni cesti, pripravna za stavbišče,

in gozd

ki meri okoli dva orala. Več pove Stern, Celovška cesta št. 22, Šiška-Ljubljana. 2796

Išče se

perica

ki pride v hišo. Kolizejska ulica, 16, pritličje. 2804

Službe išče

begunka

v mestu ali na deželi, zmožna vseh gospodinskih in ročnih del, krojenja in šivanja, radi stiske tudi za majhno plačo. Nastopi lahko takoj, ali pozneje. Naslov: Begunka, Rožna ulica št. 27, I. nadstr. pri g. Palovec, Ljubljana. 2798

Prodajalka

srednje starosti, dobi takoj stalno mesto v večji trgovini na deželi z mešanim blagom. Kje, pove upr. tega lista pod št. 2769.

500 K 2332

Vam plačam, ako Vaših kurjih oces, bradavic in trde kože, tekem 3 dni s korenino, brez bolečin ne odpravi. Cena lončku z jamstvenim pis-mom K 1.—, 3 lončki K 2.50. — KEMENY, Kaschau (Kassa) I., poštni predal 1282 Ogrsko

Trgovci in prekupovalci!

„Vojni krenni zrezki“ nepokvarljivo fino pecivo nudi hiter in dober zaslužek. Karton s 36, 72 ali 144 kosov 4 krone. Razpošilja najmanj 3 kartone. Brandt, Ljubljana, poštni predal 7.

Kot vajenka v trgovino

Želi biti sprejeta 18 letna, pridna in spret-na kmetska dekle; gre tudi v kako prodajalno na deželi. Blagovljne ponudbe pod naslovom A. Jelencikar na Bleiweisovi cesti, hiša Korzika števil. 1. 2786

1 steklenica 20 dinarjev. Naročila po povzetju.

Sprejme se

učiteljica

kot vzgojiteljica, ki bi privatno poučevala šolodolžne otroke in ki tudi razume samostojno opravljati slovensko in nemško korespondenco, pod zelo ugodnimi pogoji. Ponudbe naj se vpošljejo do 6. prosinca 1916 na nadučitelja J. Vrezec-a, Ribno, p. Bled. 2790

Zidarji, tesarji in stavbinski delavci

dobe trajno delo. — Okrogli, robati in rezani

LES

se kupi. Vprašanja: Gradba delavnic za topničarstvo, Spodnja Šiška. 2761

Ako naročite

in to nemudoma storite,

1 srečko avstrijskega Rdečega križa

1 srečko ogrskega Rdečega križa

1 srečko budimpeštanske bazilike

1 dobitni list 3° zemlj. srečk iz l. 18801 dobitni list 4° ogr. hip. srečk iz l. 1884

Mesečni obrok za vseh pet srečk oziroma dobitnih listov samo 5 kron

12 Zrebanj vsako leto, glavni dobiki 630.000 kron

dobite Igralno pravico do dobitkov ene turške srečke v znesku do 4000 frankov popolnoma zastonj!

Pojasnila in igralni načrt pošilja brezplačno: Srečkovno zastopstvo 11, Ljubljana.

Sedaj v vojnem času najbolj praktična in hvaležna

Božična in novoletna darila so samo**Gritzner in Afrana** šivalni stroji

10 letna garancija!

so najboljši in nedosežni v trpežnosti za rodbinsko rabo in obrt.

Prednost: kroglični tek, 2381 biserni ubod.

Pouk v vezenju brezplačno v hiši.

Edina tovarniška zaloga šivalnih strojev

Josip Petelinc, Ljubljana

za vodo olicu francoskanskega mesta, levo, 3. hiša.

Ali ste že ponovili naročnino?

Tem potom javljamo vsem prijateljem in znan-cem pretužno vest, da je Vsemogočni poklical k sebi predobrega gospoda

Matej Kozelj

kaplana

previdenega z zadnjimi tolažili sv. vere v 35. letu starosti, dne 29. decembra ob 3/4 12 uri ponoči.

Pogreb blagega pokojnika se vrši v petek dne 31. t. m. ob 10. uri na dobrépoljsko pokopališče.

Priporoča se v molitev.

Dobrépolje, dne 30. decembra 1915.

Andrej Ramoveč
župnik.

2801

Zahvala.

Za obile dokaze iskrenega sočutja, ki so nam došli ob smrti našega iskrenoljubljenega očeta oziroma tasta, starega očeta, brata in strica gospoda

Ivana Kokalj

oskrbnika železne tovarne v pokoju.

kakor tudi za darovanje krasnega cvetja, izrekamo tem potom vsem sorodnikom in znanecem priskrbo zahvalo.

Žalujoci ostali.

THE VERA American Shoeza gospode in dame
iz Amerike.Moderno
priležno
lično
ceno
trpežno

Edina prodaja:

čevljarnica

J. Szantner

Ljubljana

Selenburgova ulica 4

Made by
Rice & Hutchins
Boston, Mass. U.S.A.

Potrli globoke žalosti naznanjamo v svojem in v imenu vseh ostalih so-rodnikov prežalostno vest, da je naša iskrenoljubljena soproga, oziroma pre-dobra mati, sestra, teta in svakinja, gospa

Ana Cerk, roj. Lekan

po daljši mučni bolezni, previdena s tolažili sv. vere dne 30. t. m. ob 5. uri zjutraj mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne rajnice bo v petek dne 31. t. m. ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti Ilirska ulica št. 21 na pokopališče k sv. Križu.

Maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

V Ljubljani, dne 30. decembra 1915.

Josip Cerk, c. kr. davčni upravitelj v p., soprog.

Anica in Lenči Cerk, hčerki.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Peter Kozina & Co.Tovarna čevljev v Trzinu
na GorenjskemProdaja svoje lastne izdelke
na debelo in drobnov Ljubljani, Breg nasproti sv. Jakoba mostu.
Vojaški čevlji za moštvo in častnike se dobe v vsaki množini.